

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

**Strasbourg, 12. detsember 2017
(OR. en)**

**2015/0225 (COD)
LEX 1773**

**PE-CONS 38/1/17
REV 1**

**EF 145
ECOFIN 596
SURE 26
CODEC 1161**

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, MILLEGA MUUDETAKSE MÄÄRUST
(EL) NR 575/2013 KREDIIDIASUTUSTE JA INVESTEERIMISÜHINGUTE SUHTES
KOHALDATAVATE USALDATAVUSNÕUETE KOHTA**

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2017/...,**

12. detsember 2017,

**millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013
krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate
usaldatavusnõuete kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt³

¹ ELT C 219, 17.6.2016, lk 2.

² ELT C 82, 3.3.2016, lk 1.

³ Euroopa Parlamendi 26. oktoobri 2017. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. novembri 2017. aasta otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Väärtpaberistamine on hästi toimivate finantsturgude oluline komponent, kuna see aitab mitmekesistada krediidasutuste ja investeerimisühingute rahastamise ja riskide hajutamise allikaid ning vabastada regulatiivset kapitali, mida saab uuesti kasutada täiendava laenuandmise, eelkõige reaalmajanduse rahastamise toetuseks. Lisaks luuakse väärtpaberistamisega krediidasutustele ja investeerimisühingutele ning teistele turuosalistele lisainvesteerimisvõimalusi, mis võimaldab portfelli hajutada ning lihtsustada rahastamise jõudmist ettevõtjate ja eraisikuteni nii liikmesriikides kui ka piiriüleselt kogu liidus. Sellise kasu mõõtmisel tuleks siiski arvesse võtta sellega kaasneda võivaid kulusid ja riske, sealhulgas nende mõju finantsstabiilsusele. Nagu oli näha 2007. aasta suvel alanud finantskriisi esimeses faasis, kujunes väärtpaberistamise turgude ebasobiv tegevus märkimisväärseks ohuks finantssüsteemi usaldusväärsusele, seda eelkõige ülemäärase finantsvõimenduse, läbipaistmatute ja keeruliste struktuuride tõttu, mis muutsid hinnakujunduse problemaatiliseks, ning mehaanilise tuginemise tõttu välisreitingutele, ning kuna investorite ja väärtpaberistamise tehingu algatajate huvid ei kattunud („agendirisk“).

- (2) Viimastel aastatel on väärtpaberistamise instrumentide emiteerimise maht jäänud liidus kriisieelsele kõrgajale alla mitmel põhjusel, sealhulgas selliste tehingutega kaasneva üldise maine pärast. Selleks et hoida ära finantskriisi vallandanud olukorra kordumist, peaks väärtpaberistamise turgude taaselavdamine põhinema kindlatel ja usaldusväärsel turutavadel. Selleks sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2017/...¹⁺ üldise väärtpaberistamise raamistiku olulised elemendid koos kriteeriumidega, mille abil teha kindlaks lihtsad, läbipaistvad ja standarditud väärtpaberistamised (edaspidi „standardväärtpaberistamised“), ning järelevalvesüsteem, mille abil kontrollida nende kriteeriumide nõuetekohast kohaldamist väärtpaberistamise tehingu algatajate, sponsorite, emitentide ja institutsionaalsete investorite poolt. Peale selle kehtestatakse nimetatud määrusega kõigile finantsteenuste sektoritele rida ühiseid nõudeid riski säilitamise, hoolsuskohustuse ja avalikustamise kohta.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) .../..., millega kehtestatakse ühised väärtpaberistamise normid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise Euroopa raamistik ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L ..., ..., lk ...).

⁺ ELT: palun lisada pealkirja dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number ja täiendada vastavat joonealust märkust.

- (3) Kooskõlas määruse (EL) .../...⁺ eesmärkidega tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 575/2013¹ väärtpaberistamise tehingu algatajast, sponsorist või investorist krediitiasutustele ja investeerimisühingutele kehtestatud regulatiivse kapitali nõudeid muuta, et võtta asjakohaselt arvesse standardväärtpaberistamise konkreetseid tunnuseid, juhul kui sellised väärtpaberistamised vastavad ka käesolevas määruses sätestatud lisanõuetele, ning kõrvaldada finantskriisi käigus ilmnunud puudujäägid, eelkõige mehaaniline tuginemine välisreitingutele, ülemäära madalad riskikaalud kõrge reitinguga väärtpaberistamise seeriate puhul, ja vastupidi, liiga kõrged riskikaalud madala reitinguga seeriate puhul ning ebapiisav riskitundlikkus. Baseli pangajärelevalve komitee avaldas 11. detsembril 2014 dokumendi „Väärtpaberistamise raamistiku muutmine“ („Revisions to the securitisation framework“) („läbivaadatud Baseli raamistik“), kus tehakse mitmesuguseid muudatusi väärtpaberistamiste puhul regulatiivsele kapitalile esitatavates nõuetes, et kõrvaldada nimetatud puudujäägid. 11. juulil 2016 avaldas Baseli pangajärelevalve komitee väärtpaberistamise positsioonide regulatiivse kapitali käsitlemise kohta ajakohastatud standardi, mis hõlmab „lihtsate, läbipaistvate ja võrreldavate“ väärtpaberistamiste puhul regulatiivse kapitali käsitlemist. Selle standardiga muudetakse läbivaadatud Baseli raamistikku. Määruse (EL) nr 575/2013 muutmisel tuleks läbivaadatud Baseli raamistikku arvesse võtta koos selle viimaste muudatustega.

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva dokumendi number.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

- (4) Määruse (EL) nr 575/2013 kohased väärtpaberistamise positsioonide kapitalinõuded tuleks kõigi krediitdiasutuste ja investeerimisühingute puhul arvutada sama meetodi järgi. Kõigepealt, ja selleks et lõpetada igasugune mehaaniline tuginemine välisreitingutele, peaks krediitdiasutus või investeerimisühing arvutama regulatiivse kapitali nõuded ise juhul, kui krediitdiasutusel või investeerimisühingul on lubatud kasutada väärtpaberistamise sisereitingute meetodit sama liiki riskipositsioonide puhul kui need, mis on väärtpaberistamise aluseks, ning ta saab arvutada regulatiivse kapitali nõuded aluspositsioonide puhul selliselt, nagu neid ei oleks väärtpaberistatud („K_{IRB}”), kasutades igal juhtumil konkreetseid eelnevalt määratletud sisendeid (väärtpaberistamise sisereitingu meetod – „SEC-IRBA meetod“). Väärtpaberistamise standardmeetodit („SEC-SA meetod“) peaksid seega saama kasutada sellised krediitdiasutused ja investeerimisühingud, kes ei või konkreetse väärtpaberistamise riskipositsioonide puhul kasutada SEC-IRBA meetodit. SEC-SA meetod peaks tuginema järelevalveasutuse määratud valemile, kasutades sisendina krediidiriski suhtes kohaldatava standardmeetodi alusel arvutatavaid kapitalinõudeid aluspositsioonide puhul selliselt, nagu neid ei oleks väärtpaberistatud („K_{SA}“). Kui kahte esimest meetodit ei ole võimalik kasutada, peaksid krediitdiasutused ja investeerimisühingud saama kohaldada väärtpaberistamise välisreitingu meetodit (SEC-ERBA meetod). SEC-ERBA meetodi alusel tuleks kapitalinõuded väärtpaberistamise seeriatele määrata nende välisreitingu alusel. Siiski peaksid krediitdiasutused ja investeerimisühingud alati kasutama SEC-ERBA meetodit, kui SEC-IRBA meetodit ei ole võimalik kasutada standardväärtpaberistamise madala reitinguga seeriate ja teatavate keskmise reitinguga seeriate puhul, mis määratakse sobivate parameetrite abil. Muude kui standardväärtpaberistamise puhul tuleks SEC-SA meetodi kasutamist pärast SEC-IRBA meetodit veelgi piirata. Lisaks peaks pädevatel asutustel olema võimalik keelata SEC-SA meetodi kasutamine, kui selle abil ei saa piisaval määral kõrvaldada väärtpaberistamise riske krediitdiasutuse või investeerimisühingu maksevõimele või finantsstabiilsusele. Pärast pädeva asutuse teavitamist peaks krediitdiasutustel ja investeerimisühingutel olema lubatud kasutada SEC-ERBA meetodit kõigi reitingu saanud väärtpaberistamise suhtes, mida nad hoiavad, juhul kui nad ei saa kasutada SEC-IRBA meetodit.

- (5) Agendi- ja mudeliriskid on väärtpaperistamise puhul valdavamad kui muude finantsvarade puhul ning need tekitavad teataval määral ebakindlust väärtpaperistamise kapitalinõuete arvutamisel isegi siis, kui kõiki asjakohaseid riskitegureid on arvesse võetud. Selleks et neid riske adekvaatselt kajastada, tuleks määrust (EL) nr 575/2013 muuta, et kehtestada kõigile väärtpaperistamise positsioonidele riskikaalu alampiir 15 %.
- Edasiväärtpaperistamised seevastu on märksa keerukamad ja suurema riskiga ning seepärast on määruse (EL) .../...⁺ alusel lubatud vaid teatavad edasiväärtpaperistamise vormid. Lisaks tuleks edasiväärtpaperistamise positsioonide puhul kasutada konservatiivsemat regulatiivse kapitali arvutamist ja kohaldada riskikaalu alampiiri 100 %.
- (6) Krediidiasutustel ja investeerimisühingutel ei peaks olema kohustust kohaldada kõrgema nõudeõiguse järguga positsiooni suhtes suuremat riskikaalu kui see, mida kohaldataks, kui nad omaks aluspositsioone otse, seega peegeldades krediidikvaliteedi parandamisest saadavat kasu, mida kõrgema nõudeõiguse järguga positsioonid saavad väärtpaperistamise struktuuris madalama nõudeõiguse järguga seeriast. Seepärast tuleks määrusega (EL) nr 575/2013 kehtestada aluspositsioonide arvessevõtmise meetod, mille kohaselt tuleks teatavate tingimuste alusel määrata väärtpaperistamise kõrgema nõudeõiguse järguga positsioonidele maksimaalne riskikaal, mis võrdub aluspositsioonide suhtes kohaldatava riskipositsioonidega kaalutud keskmise riskikaaluga, ja selline meetod peaks olema kasutatav sõltumata sellest, kas asjaomane positsioon on reitinguga või mitte, ning sõltumata aluspositsioonide kogumi suhtes kohaldatavast meetodist (standardmeetod või sisereitingu meetod).

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

- (7) Kehtiva raamistikuga on sellistele krediidiasutustele ja investeerimisühingutele, kes saavad aluspositsioonide kapitalinõuded arvutada vastavalt sisereitingute meetodile nii, nagu ei oleks neid positsioone väärtpaberistatud (K_{IRB}), ette nähtud maksimaalsete riskiga kaalutud vara väärtuse üldine ülempiir. Kui väärtpaberistamisega vähendatakse aluspositsioonidega seotud riski, peaksid seda ülempiiri saama kasutada kõik väärtpaberistamise tehingu algatajana või sponsorina tegevad krediidiasutused ja investeerimisühingud, sõltumata väärtpaberistamise positsiooni puhul kasutatud regulatiivse kapitali nõuete arvutamise meetodist.
- (8) Nagu Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve)(EBA), mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 1093/2010¹, on oma 2015. aasta juuli aruandes kvalifitseeruvate väärtpaberistamiste kohta märkinud, kinnitavad makseviivitusi ja kahjusid käsitlevad empiirilised tõendid, et finantskriisi ajal olid standardväärtpaberistamiste tulemusnäitajad muude väärtpaberistamiste omadest paremad, mis tuleneb lihtsate ja läbipaistvate struktuuride kasutamisest ning usaldusväärsetest tavadest standardväärtpaberistamiste puhul, tänu millele on krediidi-, operatsiooni- ja agendirisikid väiksemad. Seepärast on omal kohal määrust (EL) nr 575/2013 muuta, et kehtestada standardväärtpaberistamiste jaoks, tingimusel et need vastavad ka riski minimeerimise lisanõuetele, piisavalt riskitundlik kalibreerimine EBA aruandes soovitatud viisil, mis eelkõige tähendab kõrgema nõudeõiguse järguga positsioonide puhul madalamat riskikaalu alampiiri (10 %).

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

- (9) Standardväärtpaberistamiste suhtes kohaldatavad madalamad kapitalinõuded peaksid piirduma väärtpaberistamistega, kus aluspositsioonide omandiõigus antakse üle väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale („traditsioonilised väärtpaberistamised“). Samas peaks krediidasutustel ja investeerimisühingutel, kes säilitavad kõrgema nõudeõiguse järguga positsioonid sünteetilistes väärtpaberistamistes, mis on tagatud väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd) antud laenude aluspositsioonide kogumiga, olema samuti lubatud kohaldada selliste positsioonide suhtes madalamaid, standardväärtpaberistamise suhtes kohaldatavaid kapitalinõudeid, kui neid tehinguid käsitatakse teatavate rangete kriteeriumide alusel kvaliteetsetena, sealhulgas aktsepteeritavate investorite osas. Eelkõige peaks sellisel sünteetiliste väärtpaberistamiste alamkategoorial olema kas liikmesriigi keskvalitsuse, keskpanga või majandusarengu edendamise üksuse garantii või edasigarantii või institutsionaalse investori garantii või edasigarantii, tingimusel et viimase antud garantii või edasigarantii on täielikult tagatud väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutuses või investeerimisühingus hoiustatava rahaga. Määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt nende tehingute puhul kasutatakse standardväärtpaberistamiste jaoks ette nähtud soodsam regulatiivse kapitali nõue ei piira Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/59/EL¹ sätestatud liidu riigiabi raamistiku järgimist.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

- (10) Selleks et liidus ühtlustada järelevalvetavasid, tuleks anda komisjonile pärast EBA aruande arvessevõtmist õigus võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 290 kohaselt vastu õigusakte, et veelgi täpsustada krediidiriski kolmandatele isikutele ülekandmise tingimusi, kolmandatele isikutele krediidiriski samas mahus ülekandmise kontseptsiooni ning pädevate asutuste poolt krediidiriski ülekandmise hindamise nõudeid nii traditsiooniliste kui sünteetiliste väärtpaberistamiste osas. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (11) Finantsteenuste tehnilised standardid peaksid tagama investorite ja tarbijate piisava kaitse kogu liidus. Kuna EBA-l on põhjalikud eriteadmised, oleks tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada komisjonile esitamiseks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitilisi otsuseid.

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- (12) Komisjonil peaks olema õigus võtta vastu EBA koostatud regulatiivsed tehnilised standardid seoses sellega, milline on asjakohaselt konservatiivne meetod kasutamata rahalise ettemaksega tehingute likviidsuslimiidi mõõtmiseks väärtpaberistamistehingu riskipositsiooni väärtuse arvutamisel ning seoses selliste tingimuste üksikasjalikuma täpsustamisega, mille kohaselt lubatakse krediidasutustel ja investeerimisühingutel arvutada väärtpaberistamise aluspositsioonide kogumite K_{IRB} , näiteks ostetud nõuete puhul. Komisjon peaks regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud võtma vastu delegeeritud õigusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.
- (13) Määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud väärtpaberistamise regulatiivse kapitali ülejäänud nõudeid tuleks muuta ainult niivõrd, kuivõrd seda on vaja meetodite uue järjestuse ning standardväärtpaberistamise erinormide kajastamiseks. Üldjoontes peaks riski olulise osa ülekandmise arvessevõtmist ja väliseid krediidikvaliteedi hinnanguid käsitlevaid nõudeid ka edaspidi kohaldatama praegusel kujul. Küll aga tuleks tervenisti välja jätta määruse (EL) nr 575/2013 5. osa, v.a nõue säilitada täiendavad riskikaalud, mis tuleks kehtestada krediidasutustele ja investeerimisühingutele, kes rikuvad määruse (EL) .../...⁺ 2. peatüki sätteid.

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

- (14) Määruse (EL) nr 575/2013 käesolevas määruses sätestatud muudatusi on asjakohane kohaldada kõigi krediitiasutuste ja investeerimisühingute hoitavate väärtpaberistamise positsioonide suhtes. Selleks et võimalikult palju vähendada üleminekukulusid ning et üleminek uuele normistikule oleks võimalikult sujuv, peaksid krediitiasutused ja investeerimisühingud kohaldama kuni 31. detsembrini 2019 senist õigusraamistikku, eelkõige määruse (EL) nr 575/2013 asjakohaseid sätteid, mida kohaldati enne käesoleva määruse kohaldamise kuupäeva, kõigi avatud väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mille nad käesoleva määruse kohaldamise kuupäeva seisuga on võtnud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1
Määruse (EL) nr 575/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 575/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punktid 13 ja 14 asendatakse järgmisega:

„13) „väärtpaberistamise tehingu algataja“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 3 määratletud väärtpaberistamise tehingu algataja;

14) „sponsor“ – määruse (EL) .../...⁺⁺ artikli 2 punktis 5 määratletud sponsor;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) .../..., millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ, 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L ..., ..., lk ...).“;

b) lisatakse järgmine punkt:

„14a) „algne laenuandja“ – määruse (EL) .../...⁺⁺ artikli 2 punktis 20 määratletud algne laenuandja;“

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number ning täiendada nimetatud määrusele viitavat joonealust märkust.

⁺⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

c) punktid 61, 62 ja 63 asendatakse järgmisega:

„61) „väärtpaberistamine“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 1 määratletud väärtpaberistamine;

62) „väärtpaberistamise positsioon“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 19 määratletud väärtpaberistamise positsioon;

63) „edasiväärtpaberistamine“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 4 määratletud edasiväärtpaberistamine;“

d) punktid 66 ja 67 asendatakse järgmisega:

„66) „väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 2 määratletud väärtpaberistamise eriotstarbeline ettevõtja;

67) „väärtpaberistamise seeria“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 6 määratletud väärtpaberistamise seeria;“

e) lisatakse järgmine punkt:

„129) „maksete vahendaja“ – – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 13 määratletud maksete vahendaja.“

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

2) Artikli 36 lõike 1 punkti k alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) artikli 244 lõike 1 punkti b, artikli 245 lõike 1 punkti b ja artikli 253 kohased väärtpaberistamise positsioonid;“

3) Artikkel 109 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 109

Väärtpaberistamise positsioonide käsitlemine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad riskiga kaalutud vara väärtpaberistamises hoitava positsiooni puhul vastavalt 5. peatükile.“

4) Artikli 134 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui krediidiasutus või investeerimisühing annab krediidiriski kaitset mitmele riskipositsioonile, tingimusel et n arv kordi makseviivitusi riskipositsioonide puhul käivitab maksekohustuse ja kõnealune krediidisündmus lõpetab lepingu, liidetakse kogumisse kuuluvate riskipositsioonide (välja arvatud n-1 riskipositsioonid) riskikaalud kokku nii, et riskiga kaalutud varade ja 12,5-ga korrutatud oodatava kahju summa ei ületa krediidituletisinstrumendiga antava kaitse 12,5-ga korrutatud nimiväärtust. Kogusummast välja arvatavad n-1 riskipositsioonid määratakse kindlaks selliselt, et need sisaldavad riskipositsioone, millest igäühe puhul eraldi on riskiga kaalutud vara väärtus väiksem kui ükskõik millise kogusummas sisalduva riskipositsiooni riskiga kaalutud vara väärtus.“

5) Artikli 142 lõike 1 punkt 8 jäetakse välja.

6) Artikli 153 lõige 7 asendatakse järgmisega:

- „7. Äriühingute vastu ostetud seniseid nõudeid, rahas tagastatavaid ostuallahindlusi, tagatise või osalise garantiisid, mis tagavad makseviivituse riskist või lahjendusriskist või mõlemast tingitud esimese järjekoha kahju kaitse, võib nõute ostja või tagatise või osalise garantii saaja käsitada esimese järjekoha kahju kaitsena kooskõlas 5. peatüki 3. jao 2. ja 3. alajaoga. Rahas tagastatavat ostuallahindlust pakkuv müüja ning tagatise või osalise garantii andja käsitavad neid esimese järjekoha kahjust tuleneva riskipositsioonina kooskõlas 5. peatüki 3. jao 2. ja 3. alajaoga.
8. Kui krediidasutus või investeerimisühing annab krediidiriski kaitset mitmele riskipositsioonile, tingimusel et n arv kordi makseviivitusi riskipositsioonide puhul käivitab maksekohustuse ja kõnealune krediidisündmus lõpetab lepingu, liidetakse kogumisse kuuluvate riskipositsioonide (välja arvatud n-1 riskipositsioonid) riskikaalud kokku nii, et kogusumma on maksimaalselt 1 250 %, mis omakorda korrutatakse krediituletisinstrumendiga antava krediidiriski kaitse nimiväärtusega, mille tulemusel saadakse riskiga kaalutud vara väärtus. Kogusummast välja arvatavad n-1 riskipositsioonid määratakse kindlaks selliselt, et need sisaldavad riskipositsioone, millest igäühe puhul eraldi on riskiga kaalutud vara väärtus väiksem kui ükskõik millise kogusummas sisalduva riskipositsiooni riskiga kaalutud vara väärtus. Kogumisse kuuluvatele riskipositsioonidele, millele krediidasutus või investeerimisühing ei suuda sisereitingute meetodi kohaselt määrata riskikaalu, määratakse riskikaal 1 250 %.“

7) Artikli 154 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Ostetud jaenõudeid, rahas tagastatavaid ostuallahindlusi, tagatise või osalise garantiisid, mis tagavad makseviivituse riskist või lahjendusriskist või mõlemast tingitud esimese järjekoha kahju kaitse, võib nõuete ostja või tagatise või osalise garantii saaja käsitada esimese järjekoha kahju kaitsena kooskõlas 5. peatüki 3. jao 2. ja 3. alajaoga. Rahas tagastatavat ostuallahindlust pakkuv müüja ning tagatise või osalise garantii andja käsitavad neid esimese järjekoha kahjust tuleneva riskipositsioonina kooskõlas 5. peatüki 3. jao 2. ja 3. alajaoga.“

8) Artikli 197 lõike 1 punkt h asendatakse järgmisega:

„h) väärtpaberistamise positsioonid, mis ei ole edasiväärtpaberistamise positsioonid ja mille suhtes kohaldatakse vastavalt artiklitele 261–264 100 %-list või madalamat riskikaalu;“

- 9) III osa II jaotise 5. peatükk asendatakse järgmisega:

„5. PEATÜKK

Väärtpaberistamine

1. JAGU

MÕISTED NING LIHTSA, LÄBIPAISTVA JA STANDARDITUD
VÄÄRTPABERISTAMISE KRITEERIUMID

Artikkel 242

Mõisted

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „lõpetav ostuoptsioon“ – väärtpaberistamise tehingu algataja lepinguline õigus osta tagasi väärtpaberistamise positsioonid enne kõikide väärtpaberistatud riskipositsioonide tagasimaksmist, ostes traditsioonilise väärtpaberistamise korral kogumisse jäävad aluspositsioonid tagasi või lõpetades sünteetilise väärtpaberistamise korral krediidiriski kaitse, kui mõlemal juhul langeb tagasimaksmata aluspositsioonide summa eelnevalt kindlaks määratud tasemeni või alla selle;
- 2) „krediidikvaliteeti parandav ja ainult intressi saamisel põhinev vara“ – bilansis kajastatav vara, mis kajastab võimendusest saadava tuluga seotud rahavoogude hindamist ja on madalama nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeria;
- 3) „likviidsuse tagamise tehing“ – määruse EL .../...⁺ artikli 2 punktis 14 määratletud likviidsuse tagamise tehing;

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

- 4) „reitinguta positsioon“ – väärtpaberistamise positsioon, millel puudub aktsepteeritud krediitlikvaliteedi hinnang kooskõlas 4. jaoga;
- 5) „reitingu saanud positsioon“ – väärtpaberistamise positsioon, millel on aktsepteeritud krediitlikvaliteedi hinnang kooskõlas 4. jaoga;
- 6) „kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioon“ – positsioon, mida toetab või tagab eelisjärjekorras rahuldatav nõue kõigi aluspositsioonide vastu, võtmata sellisel juhul arvesse intressimäära- või valuutatuletislepingutest tulenevaid summasid, tasusid või muid sarnaseid makseid ning olenemata tähtpäeva erinevustest ühe või mitme muu kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriaga, millega asjaomane positsioon jagab kahjusid proportsionaalselt;
- 7) „sisereitingute meetodil põhinev kogum“ – aluspositsioonide kogum, mille puhul on krediitdiasutusel või investeerimisühingul luba kasutada sisereitingute meetodit ja ta saab arvutada kõigi selliste positsioonide riskiga kaalutud vara väärtuse vastavalt 3. peatükile;
- 8) „eri liiki aluspositsioonidest koosnev kogum“ – aluspositsioonide kogum, millega seoses on krediitdiasutusel või investeerimisühingul luba kasutada sisereitingute meetodit ja ta saab arvutada riskiga kaalutud vara väärtuse vastavalt 3. peatükile osa, kuid mitte kõigi positsioonide puhul;
- 9) „ületagatus“ – krediitlikvaliteedi mis tahes vormis parandamine nii, et aluspositsioonide väärtus ületab väärtpaberistamise positsioonide väärtust;

- 10) „lihtne, läbipaistev ja standarditud väärtpaberistamine“ ehk „standardväärtpaberistamine“ – väärtpaberistamine, mis vastab määruse (EL) .../...⁺ artikli 18 nõuetele;
- 11) „varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 7 määratletud varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm;
- 12) „varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehing“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 8 määratletud varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehing;
- 13) „traditsiooniline väärtpaberistamine“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 9 määratletud traditsiooniline väärtpaberistamine;
- 14) „sünteeiline väärtpaberistamine“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 10 määratletud sünteetiline väärtpaberistamine;
- 15) „uuev nõue“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 15 määratletud uuev nõue;
- 16) „ennetähtaegse amortiseerimise klausel“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 17 määratletud ennetähtaegse amortiseerimise klausel;
- 17) „esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria“ – määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 punktis 18 määratletud esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria;

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

- 18) „väärtpaberistamise mezzanine-positsioon“ – väärtpaberistamise positsioon, mis on allutatud kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioonile ja kõrgema kui esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeriale ning mille suhtes kohaldatakse kooskõlas 3. jao 2. ja 3. alajaoga riskikaalu, mis on madalam kui 1 250 % ja kõrgem kui 25 %;
- 19) „majandusarengu edendamise üksus“ – ettevõtja või üksus, mille on asutanud liikmesriigi keskvalitsus või piirkondlik või kohalik omavalitsus ja mis annab arengulaene või arengugarantiisid ning mille esmane eesmärk ei ole kasumi saamine ega turuosa maksimeerimine, vaid kesk- või omavalitsuse järgitavate avalikus huvis olevate eesmärkide edendamine, tingimusel et kui riigiabiõigusest ei tulene teisiti, on kesk- või omavalitsusel kohustus kaitsta kõnealuse ettevõtja või üksuse majanduslikku baasi ja säilitada selle elujõulisus kogu eksisteerimisaja jooksul või liikmesriigi keskvalitsus või piirkondlik või kohalik omavalitsus garanteerib otseselt või kaudselt vähemalt 90 % ettevõtja või üksuse algsest kapitalist või rahastamisest või antud arengulaenust.

Artikkel 243

Diferentseeritud kapitalikäsitleks kvalifitseeruvate standardväärtpaberistamise kriteeriumid

1. Varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi või varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehingute positsioonide suhtes, mis kvalifitseeruvad standardväärtpaberistamise positsioonidena, võib kohaldada artiklites 260, 262 ja 264 sätestatud käsitlust, kui täidetud on järgmised nõuded:
 - a) aluspositsioonid vastavad varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi lisamise ajal väärtpaberistamise tehingu algataja või algse laenuandja parima teadmise kohaselt tingimustele, mis võimaldab neile standardmeetodi alusel ja nõuetekohast krediidiriski maandamist arvesse võttes määrata 75 %-lise või väiksema riskikaalu individuaalse positsiooni alusel, kui see on jaenõue, või 100 % kõigi muude positsioonide puhul;
 - b) ühe võlgniku vastu olevate nõuete koguväärtus varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi tasandil ei ületa 2 % kõigi selle programmi positsioonide koguväärtusest sellel hetkel, kui need lisati kõnealusesse programmi. Selle arvutuse jaoks käsitatakse omavahel seotud klientide rühmale sponsori parima teadmise kohaselt antud laene või liisinguid nõuetena ühe võlgniku vastu.

Klientide vastu olevate nõuete puhul esimese lõigu punkti b ei kohaldata, kui selliste klientide vastu olevate nõuete krediidirisk on täielikult kaetud 4. peatüki kohase aktsepteeritud krediidiriski kaitsega, tingimusel et sellisel juhul on krediidiriski kaitse andjaks krediidasutus või investeerimisühing või kindlustus- või edasikindlustusandja. Käesoleva lõigu kohaldamisel kasutatakse ainult seda osa klientide vastu olevatest nõuetest, mis jääb järele pärast mis tahes ostuallahindluste ja ületagatuse mõju arvessevõtmist, et teha kindlaks, kas need on täielikult kaetud ning kas on täidetud kontsentratsiooni piirmäär.

Liisingutehingute väärtpaberistatud jääkväärtuste puhul esimese lõigu punkti b ei kohaldata, kui nende väärtuste puhul refinantseerimis- või edasimüümisrisk puudub, sest artikli 201 lõike 1 kohaselt aktsepteeritud kolmas isik on võtnud endale õiguslikult jõustatava kohustuse riskipositsioon eelnevalt kindlaks määratud summa eest tagasi osta või refinantseerida.

Erandina esimese lõigu punktist a, kui krediidasutus või investeerimisühing kohaldab artikli 248 lõiget 3 või kui talle on antud luba kasutada sisehinnangu meetodit kooskõlas artikliga 265, määrab krediidasutus või investeerimisühing likviidsuse tagamise tehingu jaoks, mis katab täielikult programmi alusel emiteeritud varaga tagatud kommertsväärtpaberid, 100%-lise või väiksema riskikaalu.

2. Väärtpaberistamise positsioonidele, mis ei ole varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm või varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehing, mis kvalifitseeruvad standardväärtpaberistamise positsioonidena, võib kohaldada artiklites 260, 262 ja 264 sätestatud käsitlust, kui täidetud on järgmised nõuded:

- a) väärtpaberistamisse lisamise ajal ei ületa kogumis ühe võlgniku vastu olevate nõuete koguväärtus 2 % aluspositsioonide kogumi tagasimaksmata nõuete koguväärtusest. Arvutuses käsitatakse omavahel seotud klientide rühmale antud laene või liisinguid nõuetena ühe võlgniku vastu;

Liisingutehingute väärtpaberistatud jääkväärtuste puhul käesoleva punkti esimest lõiku ei kohaldata, kui jääkväärtuste puhul refinantseerimis- või edasimüümisrisk puudub, sest artikli 201 lõike 1 kohaselt aktsepteeritud kolmas isik on võtnud endale õiguslikult jõustatava kohustuse riskipositsioon eelnevalt kindlaks määratud summa eest tagasi osta või refinantseerida.

- b) nende väärtpaberistamisse lisamise ajal vastavad aluspositsioonid sellistele tingimustele, et neile saab standardmeetodi alusel ja võttes arvesse mis tahes nõuetekohast krediidiriski maandamist, määrata riskikaalu, mis võrdub järgmisega või on sellest väiksem:

- i) 40 % riskipositsiooni väärtusega kaalutud keskmise alusel portfelli puhul, kus riskipositsioonideks on artikli 129 lõike 1 punktis e osutatud elamukinnisvaraga tagatud laenud või täielikult tagatud eluasemelaenud;

- ii) 50 % üksikute riskipositsioonide alusel, kui riskipositsiooniks on ärikinnisvarale seatud hüpoteek;
 - iii) 75 % üksikute riskipositsioonide alusel, kui riskipositsiooniks on jaenõue;
 - iv) kõigi muude positsioonide puhul üksikute positsioonide alusel 100 %;
- c) kui kohaldatakse punkti b alapunkte i ja ii, arvatakse asjaomase vara madalama tagatisõiguse järguga tagatud laenud väärtpaberistamisse üksnes juhul, kui kõik selle vara kõrgema tagatisõiguse järguga tagatud laenud on samuti väärtpaberistamisse lisatud;
- d) kui kohaldatakse käesoleva lõike punkti b alapunkti i, ei ole ühegi aluspositsioonide kogumisse kuuluva laenu laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarv väärtpaberistamisse lisamise ajal suurem kui 100 %, mõõdetuna vastavalt artikli 129 lõike 1 punkti d alapunktile i ja artikli 229 lõikele 1.

2. JAGU

RISKI OLULISE OSA ÜLEKANDMISE ARVESSEVÕTMINE

Artikkel 244

Traditsiooniline väärtpaberistamine

1. Traditsioonilise väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing võib jätta aluspositsioonid riskiga kaalutud vara väärtuse arvutusest ja, kui see on asjakohane, oodatava kahju arvutusest välja, kui täidetud on emb-kumb järgmistest tingimustest:
 - a) oluline osa aluspositsioonidega seonduvast krediidiriskist on üle kantud kolmandale isikule;
 - b) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing kohaldab riskikaalu 1 250 % kõikide selles väärtpaberistamises hoitavate positsioonide suhtes või arvab need väärtpaberistamise positsioonid vastavalt artikli 36 lõike 1 punktile k esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha.
2. Oluline osa krediidiriskist loetakse üle kantuks emmal-kummal juhul:
 - a) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutuse või investeerimisühingu omanduses olevate asjaomase väärtpaberistamise mezzanine-positsioonide riskiga kaalutud vara väärtus ei ületa 50 % kõikide kõnealuse väärtpaberistamise mezzanine-positsioonide riskiga kaalutud vara väärtusest;

- b) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing ei hoia enda omanduses rohkem kui 20 % esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria riskipositsiooni väärtusest, tingimusel et täidetud on mõlemad järgmised tingimused:
 - i) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing suudab tõendada, et esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria riskipositsiooni väärtus ületab aluspositsioonide oodatava kahju põhjendatud hinnangut oluliselt;
 - ii) väärtpaberistamise mezzanine-positsioonid puuduvad.

Kui riskiga kaalutud vara väärtuse võimalik vähenemine, mille väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing saavutaks punktide a või b kohase väärtpaberistamisega, ei ole põhjendatud krediidiriski vastava ülekandmisega kolmandatele isikutele, võivad pädevad asutused igal üksikjuhul eraldi otsustada, et olulist osa krediidiriskist ei loeta kolmandatele isikutele üle kantuks.

- 3. Erandina lõikest 2 võivad pädevad asutused anda väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutustele ja investeerimisühingutele loa võtta väärtpaberistamisega seoses krediidiriski olulise osa ülekandmist arvesse, kui väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing tõendab iga juhtumi puhul, et omavahendite nõuete vähenemine, mille ta väärtpaberistamisega saavutab, on põhjendatud krediidiriski vastava ülekandmisega kolmandale isikule. Loa võib anda ainult juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing vastab mõlemale järgmisele tingimusele:
 - a) krediidasutusel või investeerimisühingul on krediidiriski ülekandmise hindamiseks piisavad sisemised riskijuhtimise põhimõtted ja meetodid;

- b) krediidasutus või investeerimisühing on oma sisemises riskijuhtimises ja sisemises kapitali allokeerimises võtnud iga juhtumi puhul arvesse ka krediidiriski ülekandmist kolmandale isikule.
4. Lisaks lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud nõuetele peavad täidetud olema kõik järgmised tingimused:
- a) tehingu dokumentatsioon kajastab väärtpaberistamise majanduslikku sisu;
 - b) väärtpaberistamise positsioone ei käsitata väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutuse või investeerimisühingu maksekohustustena;
 - c) aluspositsioonid on seatud väljapoole väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutuse või investeerimisühingu ja tema võlausaldajate kontrolli viisil, mis vastab määruse (EL) .../...⁺ artikli 20 lõikes 1 sätestatud nõudele;
 - d) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing ei säilita kontrolli aluspositsioonide üle. Väärtpaberistamise tehingu algatajat loetakse olevaks säilitanud aluspositsioonide üle kontrolli, kui tal on õigus need saajalt, kellele ta need eelnevalt üle kandis, tagasi osta, et realiseerida neilt saadav kasu, või kui tal on kohustus võtta ülekantud risk uuesti enda kanda. Kui väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing jätab endale aluspositsioonidega seonduvad maksete vahendamise õigused või kohustused, ei tähenda see iseenesest veel kontrolli positsioonide üle;

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

- e) väärtpaberistamise dokumentatsioon ei sisalda tingimusi, millega:
 - i) nõutakse väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutuselt või investeerimisühingult aluspositsioonide muutmist, et parandada kogumi keskmist kvaliteeti; või
 - ii) suurendatakse positsioonide omanikele makstavat intressi või muul viisil parandatakse väärtpaberistamise positsioone aluspositsioonide krediidikvaliteedi halvenemise korral;
- f) vajaduse korral selgitatakse tehingu dokumentatsioonis, et väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsor võib lisaks lepingulistele kohustustele osta või tagasi osta väärtpaberistamise positsioone või tagasi osta, restruktureerida või asendada aluspositsioone üksnes siis, kui seda tehakse kooskõlas valitsevate turutingimustega ning teised lepingupooled tegutsevad enda huvides vabade ja sõltumatute pooltena (turutingimustel);
- g) kui tegemist on lõpetava ostuoptsiooniga, peab optsioon lisaks vastama kõigile järgmistele tingimustele:
 - i) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing saab seda kasutada omal äranägemisel;
 - ii) seda saab kasutada ainult siis, kui 10 % või vähem aluspositsioonide esialgsest väärtusest on veel amortiseerimata;
 - iii) see ei ole struktureeritud viisil, mis võimaldab vältida kahjumi allokeerimist krediidikvaliteedi parandamise positsioonidele või muudele investorite hoitavatele positsioonidele, ega muul sellisel viisil, mis pakub krediidikvaliteedi parandamist;

- h) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt õigusnõustajalt arvamuse, mis kinnitab, et väärtpaberistamine vastab käesoleva lõike punktis c sätestatud tingimustele.
5. Pädevad asutused teavitavad EBA-d sellistest juhtudest, kus nad on otsustanud, et riskiga kaalutud vara väärtuse võimalik vähendamine ei olnud põhjendatud lõike 2 kohase krediidiriski vastava ülekandmisega kolmandatele isikutele, ja sellistest juhtudest, kus krediidasutused ja investeerimisühingud on otsustanud kohaldada lõiget 3.
6. EBA jälgib järelevalvetavade ulatust seoses riski olulise osa ülekandmise arvessevõtmisega traditsioonilistes väärtpaberistamistes vastavalt käesolevale artiklile. Eelkõige vaatab EBA läbi:
- a) krediidiriski olulise osa lõigete 2, 3 ja 4 kohase kolmandatele isikutele ülekandmise tingimused;
 - b) krediidiriski kolmandatele isikutele samas mahus ülekandmise tõlgendus lõike 2 eelviimases lõigus ja lõikes 3 sätestatud pädevate asutuste hindamise kohaldamisel;
 - c) pädevate asutuste poolse selliste väärtpaberistamise tehingute hindamise tingimused, mille puhul väärtpaberistamise tehingu algataja taotleb krediidiriski olulise osa lõigete 2 või 3 kohase kolmandatele isikutele ülekandmise arvessevõtmist.

EBA esitab oma järeldused komisjonile hiljemalt ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse kohaldamise kuupäeva]. Komisjon võib EBA aruannet arvesse võttes võtta kooskõlas artikliga 462 vastu delegeeritud õigusakti käesoleva määruse täiendamiseks, täpsustades käesoleva lõike punktides a, b ja c loetletud punkte.

Artikkel 245

Sünteeiline väärtpaberistamine

1. Sünteetilise väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing võib arvutada aluspositsioonidelt riskiga kaalutud vara väärtuse ja, kui see on asjakohane, nende oodatava kahju kooskõlas artiklitega 251 ja 252, kui täidetud on emb-kumb järgmistest tingimustest:
 - a) oluline osa krediidiriskist on kolmandatele isikutele üle kantud kas otsese või kaudse krediidiriski kaitse kaudu;
 - b) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing kohaldab riskikaalu 1 250 % kõikide väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mis ta selles väärtpaberistamises säilitab, või arvab need väärtpaberistamise positsioonid vastavalt artikli 36 lõike 1 punktile k esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha.

2. Oluline osa krediidiriskist loetakse üle kantuks emmal-kummal järgmistest juhtudest:

- a) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutuse või investeerimisühingu omanduses olevate asjaomase väärtpaberistamise mezzanine-positsioonide riskiga kaalutud vara väärtus ei ületa 50 % kõikide kõnealusesse väärtpaberistamisesse lisatud väärtpaberistamise mezzanine-positsioonide riskiga kaalutud vara väärtusest;
- b) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing ei hoia enda omanduses rohkem kui 20 % esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria riskipositsiooni väärtusest, tingimusel et täidetud on mõlemad järgmised tingimused:
 - i) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing suudab tõendada, et esimese järjekoha kahju väärtpaberistamise seeria riskipositsiooni väärtus ületab aluspositsioonide oodatava kahju põhjendatud hinnangut oluliselt;
 - ii) väärtpaberistamise mezzanine-positsioonid puuduvad.

Kui riskiga kaalutud varade väärtuse võimalik vähenemine, mille väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing väärtpaberistamisega saavutaks, ei ole põhjendatud krediidiriski samas mahus ülekandmisega kolmandale isikule, võib pädev asutus igal üksikjuhul eraldi otsustada, et olulist osa krediidiriskist ei loeta kolmandale isikule üle kantuks.

3. Erandina lõikest 2 võivad pädevad asutused anda väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutustele ja investeerimisühingutele loa võtta väärtpaberistamisega seoses krediidiriski olulise osa ülekandmist arvesse, kui väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing tõendab iga juhtumi puhul, et omavahendite nõuete vähenemine, mille ta väärtpaberistamisega saavutab, on põhjendatud krediidiriski vastava ülekandmisega kolmandatele isikutele. Loa võib anda ainult juhul, kui krediidasutus või investeerimisühing vastab mõlemale järgmisele tingimusele:
- a) krediidasutusel või investeerimisühingul on riski ülekandmise hindamiseks piisavad sisemised riskijuhtimise põhimõtted ja meetodid;
 - b) krediidasutus või investeerimisühing on oma sisemises riskijuhtimises ja sisemises kapitali allokeerimises võtnud iga juhtumi puhul arvesse ka krediidiriski ülekandmist kolmandatele isikutele.
4. Lisaks lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud nõuetele peavad täidetud olema järgmised tingimused:
- a) tehingu dokumentatsioon kajastab väärtpaberistamise majanduslikku sisu;
 - b) krediidiriski ülekandmiseks kasutatav krediidiriski kaitse on kooskõlas artikliga 249;
 - c) väärtpaberistamise dokumentatsioon ei sisalda tingimusi, millega:
 - i) kehtestatakse märkimisväärsed olulisuse piirmäärad, millest allapoole jäävate krediidisündmuste korral loetakse krediidiriski kaitse mitte rakendunuks;

- ii) lubatakse krediidiriski kaitse katkestada, kui aluspositsioonide krediidikvaliteet halveneb;
 - iii) nõutakse väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutusest või investeerimisühingult aluspositsioonide koosseisu muutmist, et parandada kogumi keskmist kvaliteeti; või
 - iv) suurendatakse krediidasutuse või investeerimisühingu krediidiriski kaitse kulu või väärtpaberistamise positsioonide omanikele makstavat intressi aluspositsioonide kogumi krediidikvaliteedi halvenemise korral;
- d) krediidiriski kaitse on jõustatav kõigis asjaomastes jurisdiktsioonides;
- e) vajaduse korral selgitatakse tehingu dokumentatsioonis, et väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsor võib lisaks lepingulistele kohustustele osta või tagasi osta väärtpaberistamise positsioone või tagasi osta, restruktureerida või asendada aluspositsioone üksnes siis, kui sellised kokkulepped tehakse kooskõlas valitsevate turutingimustega ning teised lepingupooled tegutsevad enda huvides vabade ja sõltumatute pooltena (turutingimustel);
- f) lõpetav ostuoptsioon peab lisaks vastama kõigile järgmistele tingimustele:
- i) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing võib seda kasutada omal äranägemisel;
 - ii) seda saab kasutada ainult siis, kui 10 % või vähem aluspositsioonide esialgsest väärtusest on veel amortiseerimata;

- iii) see ei ole struktureeritud viisil, mis võimaldab vältida kahjumi allokeerimist krediitkvaliteedi parandamise positsioonidele või muudele investorite hoitavatele positsioonidele, ega muul sellisel viisil, mis pakub krediitkvaliteedi parandamist;
 - g) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt õigusnõustajalt arvamuse, mis kinnitab, et väärtpaberistamine vastab käesoleva lõike punktis d sätestatud tingimustele.
5. Pädevad asutused teavitavad EBA sellistest juhtudest, kus nad on otsustanud, et riskiga kaalutud vara väärtuse võimalik vähendamine ei olnud põhjendatud lõike 2 kohase krediidiriski vastava ülekandmisega kolmandatele isikutele, ja sellistest juhtudest, kus krediidasutused ja investeerimisühingud on otsustanud kohaldada lõiget 3.
6. EBA jälgib vastavalt käesolevale artiklile järelevalvetavade ulatust seoses riski olulise osa ülekandmise arvessevõtmisega sünteetilistes väärtpaberistamistes. Eelkõige vaatab EBA läbi:
- a) krediidiriski olulise osa kolmandatele isikutele ülekandmise tingimused kooskõlas lõigetega 2, 3 ja 4;
 - b) fraasi „krediidiriski samas mahus kolmandale isikule“ ülekandmise tõlgendus, mida pädevad asutused kasutaksid lõike 2 teises lõigus ja lõikes 3 ette nähtud hindamisel;
 - c) pädeva asutuse poolt selliste väärtpaberistamise tehingute hindamisele esitatavad nõuded, mille puhul väärtpaberistamise tehingu algataja taotleb krediidiriski olulise osa kolmandale isikule ülekandmise arvessevõtmist kooskõlas lõikega 2 või 3.

EBA esitab oma järeldused komisjonile hiljemalt ... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse kohaldamise kuupäeva]. Komisjon võib EBA aruannet arvesse võttes võtta kooskõlas artikliga 462 vastu delegeeritud õigusakti käesoleva määruse täiendamiseks, täpsustades käesoleva lõike punktides a, b ja c loetletud punkte.

Artikkel 246

Tegevusnõuded ennetähtaegse amortiseerimise klauslite puhul

Kui väärtpaberistamine hõlmab uuenevaid nõudeid ning ennetähtaegse amortiseerimise klausleid või nende sarnaseid klausleid, loetakse oluline osa krediidiriskist väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutuse või investeerimisühingu poolt ülekantuks ainult siis, kui artiklites 244 ja 245 sätestatud nõuded on täidetud ning ennetähtaegse amortiseerimise klausliga, kui see on juba rakendatud, ei:

- a) allutata krediidasutuse või investeerimisühingu kõrgema või sama nõudeõiguse järguga nõuet aluspositsioonidele muude investorite nõuetele;
- b) allutata krediidasutuse või investeerimisühingu nõuet aluspotsioonidele võrreldes teiste isikute nõuetega; või
- c) suurendata muul viisil krediidasutuse või investeerimisühingu kahjuriski, mis seondub aluseks olevate uuenevate nõuetega.

3. JAGU

RISKIGA KAALUTUD VARA ARVUTAMINE

1. alajagu

Üldsätted

Artikkel 247

Riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamine

1. Kui väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing on olulise osa väärtpaberistamise aluspositsioonidega seonduvast krediidiriskist 2. jao kohaselt üle kandnud, võib see krediidasutus või investeerimisühing:
 - a) traditsioonilise väärtpaberistamise korral jätta aluspositsioonid riskiga kaalutud vara väärtuse ja kui see on asjakohane, siis ka oodatava kahju arvutamisel arvesse võtmata;
 - b) sünteetilise väärtpaberistamise korral arvutada aluspositsioonidelt riskiga kaalutud vara väärtus ja kui see on asjakohane, siis ka nende oodatava kahju vastavalt artiklitele 251 ja 252.
2. Kui väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing on otsustanud kohaldada lõiget 1, arvutab ta käesolevas peatükis ettenähtud riskiga kaalutud vara väärtuse positsioonide jaoks, mis tal võivad selles väärtpaberistamises olla.

Kui väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing ei ole olulist osa krediidiriskist üle kandnud või on otsustanud mitte kohaldada lõiget 1, ei ole tal vaja arvutada riskiga kaalutud varasid ühegi positsiooni jaoks, mis tal võivad kõnealuses väärtpaberistamises olla, vaid ta peab asjaomased aluspositsioonid jätkuvalt kaasama oma riskiga kaalutud vara väärtuse ja kui see on asjakohane, siis ka oodatava kahju arvutusse selliselt, nagu neid ei oleks väärtpaberistatud.

3. Kui esineb riskipositsioon seoses positsioonidega erinevates väärtpaberistamise seeriates, loetakse iga väärtpaberistamise seeriaga seotud riskipositsiooni eraldi väärtpaberistamise positsiooniks. Väärtpaberistamise positsioonidele krediidiriski kaitse andjaid loetakse väärtpaberistamise positsioonide omanikeks. Väärtpaberistamise positsioonid hõlmavad väärtpaberistamisest tulenevaid riskipositsioone, mis tulenevad intressimäära- või valuutatuletislepingutest, mille krediidasutus või investeerimisühing on tehinguga sõlminud.
4. Kui väärtpaberistamise positsiooni ei arvata artikli 36 lõike 1 punkti k kohaselt esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha, kaasatakse riskiga kaalutud vara artikli 92 lõike 3 kohaldamisel krediidasutuse või investeerimisühingu riskiga kaalutud vara väärtuse kogusumma arvutusse.
5. Väärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud vara arvutatakse selliselt, et positsiooni artikli 248 kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtus korrutatakse asjakohase koguriskikaaluga.
6. Koguriskikaal leitakse käesolevas peatükis sätestatud riskikaalu ja artikli 270a kohase mis tahes täiendava riskikaalu summana.

1. Väärtpaberistamise riskipositsiooni väärtus arvutatakse järgmiselt:
 - a) bilansilise väärtpaberistamise riskipositsiooni väärtus on selle bilansiline väärtus pärast väärtpaberistamise positsiooni asjakohaseid spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi vastavalt artiklile 110;
 - b) bilansivälise väärtpaberistamise positsiooni riskipositsiooni väärtus on selle nimiväärtuse ja artikli 110 kohaste väärtpaberistamise positsiooni asjakohaste spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste vahe ning käesolevas punktis sätestatud asjakohase ümberhindlusteguri korrutis. Ümberhindlustegur on 100 %, välja arvatud rahalise ettemaksega tehingute puhul. Rahalise ettemaksega tehingute kasutamata likviidsuslimiidi riskipositsiooni väärtuse kindlaksmääramiseks võib tingimusteta tühistatava likviidsuse tagamise tehingu nimiväärtuse suhtes kohaldada ümberhindlustegurit 0 %, tingimusel et likviidsuse tagamise tehingu raames kasutatud likviidsuslimiidi tagasimaksed on kõrgema nõudeõiguse järguga kui mis tahes muud aluspositsioonidest tulenevate rahavoogudega seotud nõuded ning krediidiasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendanud, et ta kohaldab asjakohaselt konservatiivset meetodit kasutamata likviidsuslimiidi mõõtmiseks.
 - c) II lisas loetletud tuletisinstrumendiga seonduva väärtpaberistamise positsiooni vastaspoole krediidiriskist tuleneva riskipositsiooni väärtus määratakse kindlaks vastavalt 6. peatükile;

- d) väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing võib sellise väärtpaberistamise positsiooni riskipositsiooni väärtusest, millele on määratud 3. alajao kohaselt riskikaal 1 250 % või mis on maha arvatud esimese taseme põhiomavahenditest kooskõlas artikli 36 lõike 1 punktiga k, maha arvata aluspositsioonide spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste summa kooskõlas artikliga 110 ning selliste aluspositsioonidega seonduvad mis tahes tagastamatud ostuallahindlused sellisel määral, mil need allahindlused on vähendanud omavahendeid.

EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks, milline on esimese lõigu punktis b osutatud asjakohaselt konservatiivne meetod kasutamata likviidsuslimiidi mõõtmiseks.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [12 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat määrust, võttes vastu käesoleva lõike kolmandas lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

2. Kui krediidasutusel või investeerimisühingul on samas väärtpaberistamises kaks või enam kattuvat positsiooni, siis võtab ta oma riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel arvesse ainult üht positsiooni.

Kui positsioonid kattuvad osaliselt, võib krediidasutus või investeerimisühing jagada positsiooni kaheks osaks ja võtta kooskõlas esimese lõiguga arvesse ainult kattumist seoses ühe osaga. Teise võimalusena võib krediidasutus või investeerimisühing käsitleda positsioone täielikult kattuvatena, suurendades kapitali arvutamise eesmärgil positsiooni, mis annab tulemuseks riskiga kaalutud vara suurema väärtuse.

Krediidasutus või investeerimisühing võib arvesse võtta ka kauplemisportfelli positsioonide spetsiifilise riski omavahendite nõuete ja kauplemisportfelliväliste väärtpaberistamise positsioonide omavahendite nõuete kattumist, tingimusel et krediidasutus või investeerimisühing on suuteline asjaomaste positsioonide omavahendite nõudeid arvutama ja võrdlema.

Käesoleva lõike kohaldamisel käsitatakse kaht positsiooni kattuvatena, kui need tasakaalustavad üksteist selliselt, et krediidasutus või investeerimisühing on suuteline välistama ühe positsiooniga seotud kahju teisest positsioonist tulenevate kohustuste täitmise teel.

3. Kui artikli 270c punkt d on kohaldatav varaga tagatud kommertsväärtpaberites olevate positsioonide suhtes, võib krediidasutus või investeerimisühing varaga tagatud kommertsväärtpaberite puhul riskiga kaalutud vara arvutamiseks kasutada likviidsuse tagamise tehingu jaoks määratud riskikaalu, tingimusel et likviidsuse tagamise tehing katab varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames emiteeritud varaga tagatud kommertsväärtpaberitest 100 % ja likviidsuse tagamise tehing kuulub varaga tagatud kommertsväärtpaberitega samasse nõudeõiguse järku, nii et nad moodustavad kattuva positsiooni. Krediidasutus või investeerimisühing teatab pädevatele asutustele, millistel juhtudel ta on käesolevat lõiget kohaldanud. Käesolevas lõikes sätestatud 100 % kattumise kindlaksmääramiseks võib krediidasutus või investeerimisühing võtta arvesse muid likviidsuse tagamise tehinguid varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmis, eeldusel et need moodustavad varaga tagatud kommertsväärtpaberitega kattuva positsiooni.

Krediidiriski maandamise arvessevõtmine väärtpaberistamise positsioonide puhul

1. Krediidiasutus või investeerimisühing võib väärtpaberistamise positsioonile saadud otsest või kaudset krediidiriski kaitset arvesse võtta, kui on täidetud käesolevas peatükis ja 4. peatükis sätestatud krediidiriski maandamise nõuded.
2. Aktsepteeritud otseseks krediidiriski kaitseks võib olla üksnes selline finantstagatis, mida aktsepteeritakse 2. peatüki kohasel riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel 4. peatükis sätestatud korras, ning krediidiriski maandamise arvessevõtmiseks peavad olema täidetud 4. peatükis sätestatud asjakohased nõuded.

Aktsepteeritud kaudseks krediidiriski kaitseks ja selle andjateks saavad olla üksnes 4. peatüki kohaselt aktsepteeritav krediidiriski kaitse ja selle andjad ning krediidiriski maandamise arvessevõtmiseks peavad olema täidetud 4. peatükis sätestatud asjakohased nõuded.

3. Erandina lõikest 2 peab artikli 201 lõike 1 punktides a–h loetletud aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitse andjatel olema tunnustuse saanud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang, mis peab krediidiriski kaitse esmakordse arvessevõtmise ajal vastama krediidikvaliteedi astmele 2 või sellest kõrgemale astmele ning seejärel krediidikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale astmele. Käesolevas lõigus sätestatud nõuet ei kohaldata nõuetele vastavate kesksete vastaspoolte suhtes.

Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kellel on lubatud kasutada krediidiriski kaitse andja suhtes olevate otseste positsioonide puhul sisereitingute meetodit, võivad aktsepteeritavust hinnata esimese lõigu kohaselt, tuginedes krediidiriski kaitse andja makseviivituse tõenäosuse ja artiklis 136 osutatud krediidikvaliteedi astmetega seostatava makseviivituse tõenäosuse samaväärsusele.

4. Erandina lõikest 2 on eriotstarbelised väärtpaberistamise ettevõtjad aktsepteeritavad krediidiriski kaitse andjad, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - a) eriotstarbelised väärtpaberistamise ettevõtjad omavad 4. peatüki kohaselt aktsepteeritavaks finantstagatiseks kvalifitseeruvaid varasid;
 - b) punktis a osutatud varade suhtes ei ole nõudeid ega tingimuslikke nõudeid, mis kuuluksid kaudset krediidiriski kaitset saava krediidiasutuse või investeerimisühingu nõude või tingimusliku nõudega samasse nõudeõiguse järku või sellest kõrgemasse järku, ning
 - c) täidetud on kõik finantstagatise arvessevõtmisele esitatavad 4. peatüki nõuded.
5. Lõike 4 kohaldamisel on 4. peatüki kohane krediidiriski kaitse summa, mida on korrigeeritud võimalike valuutade mittevastavuste ja lõpptähtaegade mittevastavuste arvessevõtmiseks (G_A), piiratud kõnealuse vara volatiilsusega korrigeeritud turuväärtusega ning g (krediidiriski kaitse andja suhtes olevate positsioonide riskikaal, mida on täpsustatud standardmeetodi raames) määratakse kindlaks kaalutud keskmise riskikaaluna, mida kohaldataks kõnealuse vara kui finantstagatise suhtes standardmeetodi kohaselt.

6. Kui väärtpaberistamise positsioonil on täielik krediidiriski kaitse või proportsionaalne osaline krediidiriski kaitse, kohaldatakse järgmisi nõudeid:
- a) krediidiriski kaitset pakkuv krediidasutus või investeerimisühing arvutab väärtpaberistamise positsiooni krediidiriski kaitsega hõlmatud osa riskiga kaalutud vara väärtusest vastavalt 3. alajaole selliselt, nagu see oleks tema otseselt hoitav positsiooni osa;
 - b) krediidiriski kaitset ostev krediidasutus või investeerimisühing arvutab positsiooni krediidiriski kaitsega hõlmatud osa riskiga kaalutud vara väärtuse vastavalt 4. peatükile.
7. Kõigi lõikega 6 hõlmamata juhtumite puhul kohaldatakse järgmisi nõudeid:
- a) krediidiriski kaitset pakkuv krediidasutus või investeerimisühing käsitleb positsiooni krediidiriski kaitsega hõlmatud osa väärtpaberistamise positsioonina ja arvutab riskiga kaalutud vara väärtuse vastavalt 3. alajaole selliselt, nagu see oleks tema otseselt hoitav positsioon, kui lõigetest 8, 9 ja 10 ei tulene teisiti;
 - b) krediidiriski kaitset ostev krediidasutus või investeerimisühing arvutab punktis a osutatud positsiooni krediidiriski kaitsega hõlmatud osa riskiga kaalutud vara väärtuse vastavalt 4. peatükile. Krediidasutus või investeerimisühing käsitleb väärtpaberistamise positsiooni krediidiriski kaitsega hõlmamata osa eraldi väärtpaberistamise positsioonina ja arvutab riskiga kaalutud vara väärtuse vastavalt 3. alajaole, kui lõigetest 8, 9 ja 10 ei tulene teisiti.

8. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad 3. alajao kohaseid meetodeid, milleks on väärtpaberistamise sisereitingute meetod (SEC-IRBA meetodit) või väärtpaberistamise standardmeetod (SEC-SA meetodit) määravad alumise eraldamispunkti A ja ülemise eraldamispunkti D kindlaks eraldi iga lõike 7 kohaselt tuletatud positsiooni puhul, nagu need oleks tekkinud tehingu algatamise ajal eraldi väärtpaberistamise positsioonidena. K_{IRB} või K_{SA} väärtus arvutatakse väärtpaberistamise aluspositsioonide algset kogumit arvesse võttes.
9. Krediidiasutused ja investeerimisühingud, kes kasutavad algse väärtpaberistamise positsiooni puhul 3. alajao kohast väärtpaberistamise välisreitingute meetodit (SEC-ERBA meetodit), arvutavad vastavalt lõikele 7 tuletatud positsioonide riskiga kaalutud vara väärtuse järgmiselt:
- a) kui tuletatud positsioon kuulub kõrgemasse nõudeõiguse järku, määratakse talle algse väärtpaberistamise positsiooni riskikaal;
 - b) kui tuletatud positsioon kuulub madalamasse nõudeõiguse järku, võidakse sellele määrata kooskõlas artikli 261 lõikega 7 kaudne reiting. Sellisel juhul arvutatakse nõ paksuse sisend (thickness input) T üksnes tuletatud positsiooni alusel. Kui kaudset reitingut ei ole võimalik anda, kohaldab krediidiasutus või investeerimisühing suuremat järgmistest riskikaaludest:
 - i) SEC-SA meetodi kasutamisest kooskõlas lõikega 8 ja 3. alajaoga tulenev riskikaal või
 - ii) algse väärtpaberistamise positsiooni riskikaal SEC-ERBA meetodi kohaselt.

10. Madalama nõudeõiguse järguga tuletatud positsiooni tuleb käsitada madalama nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioonina, isegi kui algne väärtpaberistamise positsioon kuulub enne kaitse andmist kõrgemasse nõudeõiguse järku.

Artikkel 250

Kaudne toetus

1. Krediidiasutus või investeerimisühing kui sponsor või väärtpaberistamise tehingu algataja, kes on seoses väärtpaberistamisega kohaldanud riskiga kaalutud varade väärtuse arvutamisel artikli 247 lõikeid 1 ja 2 või kes on müünud instrumente oma kauplemisportfelliga, mistõttu ta ei pea enam hoidma omavahendeid nimetatud instrumentidega seotud riskide katteks, ei tohi investorile tekkiva võimaliku või tegeliku kahju vähendamiseks otse ega kaudselt toetada väärtpaberistamist määral, mis ületab tema lepingulisi kohustusi.
2. Tehingut ei käsitata lõike 1 kohaldamisel toetusena, kui seda on võetud nõuetekohaselt arvesse krediidiriski olulise osa ülekandmise hindamisel ja mõlemad pooled on tehingu teinud enda huvides tegutsevate vabade ja sõltumatute pooltena (turutingimustel). Seepärast korraldab krediidiasutus või investeerimisühing tehinguga seoses täieliku krediidiriski kontrollimise ja võtab arvesse vähemalt kõike järgmist:
 - a) tagasiostuhind;
 - b) krediidiasutuse või investeerimisühingu kapitali- ja likviidsuspositsioon enne ja pärast tagasiostu;
 - c) aluspositsioonide tulemusnäitajad;

- d) väärtpaberistamise positsioonide tulemusnäitajad;
 - e) toetuse mõju kahjule, mida väärtpaberistamise tehingu algataja investoritega võrreldes oodatavalt kannab.
- 3. Krediidiasutus või investeerimisühing kui väärtpaberistamise tehingu algataja ja krediidiasutus või investeerimisühing kui sponsor teatavad pädevale asutusele kõigist väärtpaberistamisega seotud lõike 2 kohastest tehingutest.
 - 4. EBA annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised selle kohta, mida tuleb käesoleva artikli kohaldamisel käsitada turutingimustel tehinguna ja millistel asjaoludel ei ole tehing struktureeritud pakkuma toetust.
 - 5. Kui krediidiasutus või investeerimisühing kui väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsor ei järgi väärtpaberistamisega seoses lõiget 1, võtab ta riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel arvesse selle väärtpaberistamise kõiki aluspositsioone selliselt, nagu neid ei oleks väärtpaberistatud, ning avalikustab
 - a) asjaolu, et ta on toetanud väärtpaberistamist, rikkudes lõiget 1, ning
 - b) antud toetuse mõju omavahendite nõuetele.

Artikkel 251

Sünteeetilise väärtpaberistamise raames väärtpaberistatud riskipositsioonide puhul riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamine krediidasutuse või investeerimisühingu kui väärtpaberistamise tehingu algataja poolt

1. Krediidasutus või investeerimisühing sünteeetilise väärtpaberistamise tehingu algatajana kasutab aluspositsioonide puhul riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamiseks asjakohasel juhul käesolevas jaos sätestatud arvutusmeetodeid 2. peatükis sätestatud meetodite asemel. Kui krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad aluspositsioonide puhul riskiga kaalutud vara väärtuse, ja kui see on asjakohane, ka nende oodatava kahju 3. peatüki alusel, on oodatav kahju selliste riskipositsioonide puhul null.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõudeid kohaldatakse väärtpaberistamist tagavate nõuete kogumi suhtes tervikuna. Kui artiklist 252 ei tulene teisiti, arvutab krediidasutus või investeerimisühing väärtpaberistamise tehingu algatajana riskiga kaalutud vara väärtuse kooskõlas käesoleva jaoga kõigilt väärtpaberistamise seeriatelt, sealhulgas sellised positsioonid, mille puhul saab ta võtta arvesse krediidiriski maandamist vastavalt artiklile 249. Krediidiriski maandamisega hõlmatud positsioonide suhtes kohaldatavat riskikaalu võib muuta kooskõlas 4. peatükiga.

Artikkel 252

Lõpptähtaegade mittevastavuste käsitlemine sünteetilise väärtpaperistamise puhul

Artikli 251 kohasel riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel võetakse riski ülekandmise saavutamiseks kasutatava krediidiriski kaitse lõpptähtaegade ja aluspositsioonide lõpptähtaegade mittevastavused arvesse järgmiselt:

- a) aluspositsioonide lõpptähtajaks loetakse nendest pikima lõpptähtajaga positsiooni lõpptähtaeg, kuid mitte rohkem kui viis aastat. Krediidiriski kaitse lõpptähtaeg määratakse kindlaks vastavalt 4. peatükile;
- b) väärtpaperistamise tehingu algatajast krediidiasutus või investeerimisühing ei võta lõpptähtaegade võimalikke mittevastavusi arvesse riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel selliste väärtpaperistamise positsioonide korral, mille suhtes kohaldatakse käesoleva jao kohaselt riskikaalu 1 250 %. Kõigi muude positsioonide puhul kohaldatakse 4. peatükis sätestatud lõpptähtaegade mittevastavuse käsitlust vastavalt järgmisele valemile:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*) / (T - t^*))) + (RW_{ASS} \cdot ((T - t) / (T - t^*))))$$

kus:

RW^*	=	riskiga kaalutud vara väärtus artikli 92 lõike 3 punkti a kohaldamisel
RW_{Ass}	=	aluspositsioonide riskiga kaalutud varade väärtus, kui neid ei oleks väärtpaberistatud, arvatuna proportsionaalselt
RW_{SP}	=	Artikli 251 kohaselt arvatud riskiga kaalutud varade väärtus, kui lõpptähtaegade mittevastavust ei oleks esinenud;
T	=	aluspositsioonide lõpptähtaeg, väljendatuna aastates;
t	=	krediidiriski kaitse lõpptähtaeg, väljendatuna aastates;
t^*	=	0,25.

Artikkel 253

Riskiga kaalutud vara väärtuse vähendamine

1. Juhul kui väärtpaberistamise positsioonile on määratud käesoleva jao kohaselt riskikaal 1 250 %, võivad krediidasutused ja investeerimisühingud arvata sellise positsiooni riskipositsiooni väärtuse maha esimese taseme põhiomavahenditest kooskõlas artikli 36 lõike 1 punktiga k; see kujutab endast alternatiivi riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel positsiooni arvessevõtmisele. Sel eesmärgil võib riskipositsiooni väärtuse arvutamisel võtta kooskõlas artikliga 249 arvesse aktsepteeritud otsest krediidiriski kaitset.
2. Kui krediidasutus või investeerimisühing kasutab lõikes 1 sätestatud alternatiivi, võib ta artikli 268 kohaselt maksimaalse kapitalinõudena määratletud summast, mis arvutatakse aluspositsioonide puhul juhul, kui neid ei oleks väärtpaberistatud, maha arvata artikli 36 lõike 1 punkti k kohaselt maha arvatud summa.

2. alajagu

Meetodite tähtsusjärjekord ja ühised parameetrid

Artikkel 254

Meetodite tähtsusjärjekord

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad riskiga kaalutud varade väärtuse arvutamisel ühte 3. alajaos sätestatud meetodit järgmise tähtsusjärjekorra alusel:
 - a) kui artiklis 258 sätestatud tingimused on täidetud, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing kooskõlas artiklitega 259 ja 260 sisereitingute meetodit (SEC-IRBA);
 - b) kui SEC-IRBA meetodit kasutada ei tohi, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing kooskõlas artiklitega 261 ja 262 SEC-SA-d;
 - c) kui SEC-SA meetodit kasutada ei tohi, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing reitingu saanud positsioonide või positsioonide puhul, mille korral võib kasutada kaudset reitingut, SEC-ERBA-t kooskõlas artiklitega 263 ja 264.
2. Reitingu saanud positsioonide või positsioonide puhul, mille korral võib kasutada kaudset reitingut, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing SEC-ERBA meetodit SEC-SA meetodi asemel kõigil järgmistel juhtudel:
 - a) kui SEC-SA meetodi kohaldamise tulemusena oleks standardväärtpaberistamise positsioonidena kvalifitseeruvate positsioonide puhul riskikaal kõrgem kui 25 %;

- b) kui standardväärtpaberistamise positsioonidena kvalifitseeruvate positsioonide puhul oleks riskikaal SEC-SA meetodi kohaldamise tulemusena kõrgem kui 25 % või SEC-ERBA meetodi kohaldamise tulemusena kõrgem kui 75 %;
 - c) väärtpaberistamise tehingute puhul, mis on tagatud autolaenude, autoliisingute ja seadmete liisingute kogumitega.
3. Lõikega 2 hõlmamata juhtumite puhul ning erandina lõike 1 punktist b võib krediidasutus või investeerimisühing otsustada kohaldada SEC-ERBA meetodit SEC-SA meetodi asemel kõigi reitingu saanud väärtpaberistamise positsioonide puhul või positsioonide puhul, mille korral võib kasutada kaudset reitingut.

Esimese lõigu kohaldamisel peab krediidasutus või investeerimisühing teatama oma otsusest pädevale asutusele hiljemalt ... [45 päeva enne käesoleva muutmismääruse kohaldamiskuupäeva].

Igast järgnevast otsusest muuta täiendavalt kõigi reitingu saanud väärtpaberistamise positsioonide suhtes kohaldatavat meetodit peab krediidasutus või investeerimisühing teatama oma pädevale asutusele enne kõnealusele otsusele vahetult järgnevat 15. novembrit.

Kui pädev asutus ei esita vastuväiteid olenevalt asjaoludest kas teises või kolmandas lõigus viidatud tähtpäevale vahetult järgnevaks 15. detsembriks, jõustub krediidasutuse või investeerimisühingu teatatud otsus alates järgneva aasta 1. jaanuarist ning kehtib kuni järgmise teatatud otsuse jõustumiseni. Krediidasutus või investeerimisühing ei tohi sama aasta jooksul kasutada erinevaid meetodeid.

4. Erandina lõikest 1 võivad pädevad asutused iga juhtumit eraldi kaaludes keelata krediidasutustel ja investeerimisühingutel kohaldada SEC-SA meetodit, kui selle kohaldamise tulemusel saadud riskiga kaalutud vara väärtus ei ole proportsionaalne krediidasutusele või investeerimisühingule või finantsstabiilsusele tekkivate riskidega, sealhulgas, kuid mitte ainult, väärtpaberistamise aluspositsioonides kajastuva krediidiriskiga. Standardväärtpaberistamise positsioonidena mittekvalifitseeruvate riskipositsioonide puhul pööratakse erilist tähelepanu väga komplekssete ja riskantsete aspektidega väärtpaberistamistele.
5. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 1 kohaldamist, võib krediidasutus või investeerimisühing kasutada sisehinnangu meetodit, et arvutada reitinguta positsiooni riskiga kaalutud vara väärtus varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmis või varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehingus kooskõlas artikliga 266, tingimusel et artikli 265 tingimused on täidetud. Kui krediidasutus või investeerimisühing on saanud kooskõlas artikli 265 lõikega 2 loa kasutada sisehinnangu meetodi ja spetsiifiline positsioon varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmis või varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehingus kuulub sellise loa kohaldamisalasse, kohaldab krediidasutus või investeerimisühing kõnealuse positsiooni riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamiseks sisehinnangu meetodit.
6. Edasiväärtpaberistamise positsiooni korral kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud SEC-SA meetodit kooskõlas artikliga 261, võttes arvesse artiklis 269 sätestatud muudatusi.
7. Kõigil muudel juhtudel määratakse väärtpaberistamise positsioonidele riskikaal 1 250 %.

8. Pädevad asutused teavitavad EBAt kõigist käesoleva artikli lõike 3 kohaselt saadud teadetest. EBA jälgib käesoleva artikli mõju kapitalinõuetele ja käesoleva artikli lõikega 4 seotud eri järelevalvetavasid, esitab komisjonile oma järelduste kohta igal aastal aruande ning annab vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 välja suuniseid.

Artikkel 255

K_{IRB}-i ja K_{SA} arvutamine

1. Kui krediidasutus või investeerimisühing kasutab 3. alajao alusel SEC-IRBA meetodit, arvutab ta K_{IRB}-i vastavalt lõigetele 2–5.
2. Krediidasutused ja investeerimisühingud arvutavad K_{IRB}-i, korrutades riskiga kaalutud vara väärtuse, mille peaks 3. peatüki kohaselt arvutama aluspositsiooni puhul, kui seda ei oleks väärtpaberistatud, 8 %-ga ja jagades tulemuse aluspositsioonide väärtusega. K_{IRB} väljendatakse kümnendarvuna, mis jääb nulli ja ühe vahele.
3. Riskiga kaalutud vara, mille väärtuse peaks 3. peatüki kohaselt aluspositsiooni jaoks arvutama, hõlmab K_{IRB}-i arvutamisel järgmist:
 - a) väärtpaberistamise kõigist aluspositsioonidest oodatav kahju, sealhulgas makseviivituses olevad aluspositsioonid, mis kuuluvad kooskõlas 3. peatükiga jätkuvalt kogumisse, ning

- b) kõigist aluspositsioonidest tekkiv ettenägematu kahju, sealhulgas kogumis makseviivituses olevatest aluspositsioonidest tekkiv kahju kooskõlas 3. peatükiga.
4. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad väärtpaberistamise aluspositsioonide jaoks arvutada K_{IRB} -i vastavalt 3. peatüki sätetele, mis käsitlevad ostetud nõuete puhul kapitalinõuete arvutamist. Sel eesmärgil käsitletakse jaenõudeid ostetud jaenõuetena ja mittejaenõudeid ostetud nõuetena ariühingute vastu.
5. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad K_{IRB} -i eraldi väärtpaberistamise aluspositsioonide lahjendusriski jaoks, kui lahjendusrisk on selliste positsioonide puhul oluline.

Kui lahjendus- ja krediidiriskidest tulenevat kahju käsitletakse väärtpaberistamises agregeeritult, koondavad krediidiasutused ja investeerimisühingud 3. alajao kohaldamisel lahjendusriski K_{IRB} -i ja krediidiriski K_{IRB} -i ühte K_{IRB} -i. Kui kas krediidiriskist või lahjendusriskist tuleneva kahju katmiseks on olemas üks reservfond või esineb ületagatust, võib seda pidada märgiks selle kohta, et kõnealuseid riske käsitletakse agregeeritult.

Kui lahjendus- ja krediidiriski ei käsitleta väärtpaberistamises agregeeritult, muudavad krediidiasutused ja investeerimisühingud teises lõigus sätestatud käsitlust, et ühendada usaldusväärselt krediidi- ja lahjendusriski K_{IRB} -id.

6. Kui krediidasutus või investeerimisühing kohaldab 3. alajao alusel SEC-SA meetodit, arvutab ta K_{SA} , korrutades riskiga kaalutud vara väärtuse, mille peaks 2. peatüki kohaselt arvutama aluspositsiooni puhul, kui seda ei oleks väärtpaberistatud, 8 %-ga ja jagades tulemuse aluspositsioonide väärtusega. K_{SA} väljendatakse kümnendarvuna, mis jääb nulli ja ühe vahele.

Käesoleva lõike kohaldamisel arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud aluspositsioonide väärtuse, tasaarvestamata spetsiifilisi krediidiriskiga korrigeerimisi ja täiendavaid väärtuse korrigeerimisi vastavalt artiklitele 34 ja 110 ning tegemata muid omavahenditest mahaarvamisi.

7. Kui väärtpaberistamise struktuur hõlmab väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja kasutamist, käsitletakse lõigete 1–6 kohaldamisel väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja kõiki väärtpaberistamisega seotud positsioone aluspositsioonidena. Ilma et see piiraks eelneva kohaldamist, võib krediidasutus või investeerimisühing jätta K_{IRB} -i või K_{SA} arvutamisel väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja positsioonid aluspositsioonide kogumist välja juhul, kui väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja positsioonidest tulenev risk ei ole oluline või kui see ei mõjuta krediidasutuse või investeerimisühingu väärtpaberistamise positsiooni.

Rahastatud sünteetilise väärtpaberistamise korral võetakse K_{IRB} -i või K_{SA} arvutamisel arvesse krediidiriski vahetustehingut sisaldavate võlakirjade emiteerimisest saadud olulist tulu või väärtpaberistamise eriotstarbelise ettevõtja muid rahastatud kohustusi, mida kasutatakse väärtpaberistamise positsioonide tagasimaksmisel tagatistena, kui tagatise krediidiriski puhul jaotatakse kahju seeriata kaupa.

8. Käesoleva artikli lõike 5 kolmanda lõigu kohaldamisel esitab EBA kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 suunised, mis käsitlevad sobivaid meetodeid lahjendusriski K_{IRB} -i ja krediidiriski K_{IRB} -i ühendamiseks olukorras, kus neid riske ei käsitleta väärtpaberistamises agregeeritult.
9. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, millega täpsustatakse tingimused, mille täitmisel lubatakse krediidasutustel ja investeerimisühingutel arvutada aluspositsioonide kogumite K_{IRB} -i vastavalt lõikele 4, eelkõige seoses järgmisega:
 - a) sisemine krediidipoliitika ja sisemudelid K_{IRB} -i arvutamiseks väärtpaberistamiste puhul;
 - b) aluspositsioonide kogumiga seotud eri riskitegurite kasutamine ning, kui sellise kogumi kohta ei ole piisavalt täpseid ja usaldusväärseid andmeid, asendusandmete kasutamine makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamiseks ning
 - c) hoolsuskohustuse nõuded nõuete müüjate ja muude väärtpaberistamise tehingu algatajate meetmete ja põhimõtete kontrollimiseks.

EBA esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [üks aasta pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist].

Komisjonile antakse õigus täiendada käesolevat määrust, võttes vastu käesoleva lõike teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14.

1. 3. alajao kohaldamisel kehtestavad krediitdiasutused ja investeerimisühingud alumiseks eraldamispunktiks A piirväärtuse, mille juures hakataks kahjusid aluspositsioonide kogumi sees allokeerima asjaomasele väärtpaberistamise positsioonile.

Alumine eraldamispunkt A väljendatakse kümnendväärtusena, mis jääb nulli ja ühe vahele ja mis on võrdne kas nulliga või sellise väärtpaberistamisega seotud aluspositsioonide kogumi avatud positsioonide jäägi, millest on lahutatud kõigi asjaomast väärtpaberistamise positsiooni sisaldava seeriaga võrreldes samasse või kõrgemasse nõudeõiguse järku kuuluvate seeriade avatud positsioonide jääk (mis sisaldab riskipositsiooni ennast), ja väärtpaberistamise kõigi aluspositsioonide avatud positsioonide jäägi jagatisega, olenevalt sellest, kumb on suurem.

2. 3. alajao kohaldamisel kehtestavad krediitdiasutused ja investeerimisühingud ülemiseks eraldamispunktiks D piirväärtuse, mille juures põhjustaksid kahjud aluspositsioonide kogumi sees asjaomast väärtpaberistamise positsiooni sisaldava seeria puhul põhisumma täieliku kaotuse.

Ülemine eraldamispunkt D väljendatakse kümnendväärtusena, mis jääb nulli ja ühe vahele ja mis on võrdne kas nulliga või sellise väärtpaberistamisega seotud aluspositsioonide kogumi avatud positsioonide jäägi, millest on lahutatud kõigi asjaomast väärtpaberistamise positsiooni sisaldava seeriaga võrreldes kõrgemasse nõudeõiguse järku kuuluvate seeriade avatud positsioonide jääk, ja väärtpaberistamise kõigi aluspositsioonide avatud positsioonide jäägi jagatisega, olenevalt sellest, kumb on suurem.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel käsitlevad krediidasutused ja investeerimisühingud ületagatust ja rahastatud reservikontosid seeriatena ning selliste reservikontode varasid aluspositsioonidena.
4. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel jätavad krediidasutused ja investeerimisühingud kõrvale rahastamata reservikontod ja varad, mis ei paranda krediidikvaliteeti, näiteks varad, mis pakuvad ainult likviidsustoetust, valuuta- või intressimäära vahetustehingud ja sularahatagatise kontod, mis on nende positsioonidega väärtpaberistamises seotud. Rahastatud reservikontode ja krediidikvaliteeti parandavate varade puhul käsitleb krediidasutus või investeerimisühing väärtpaberistamise positsioonidena ainult nende kontode või varade neid osasid, mis katavad kahju.
5. Kui sama tehingu kahel või enamal kõrgema nõudeõiguse järguga positsioonil on erinev lõpptähtaeg, kuid kahjud jagatakse proportsionaalselt, peab alumiste eraldamispunktide (A) ja ülemiste eraldamispunktide (D) arvutamine põhinema kõnealuste positsioonide agregeeritud laenujäägil ning sellest tulenevad alumised eraldamispunktid (A) ja ülemised eraldamispunktid (D) on samad.

Seeria lõpptähtaja (M_T) kindlaksmääramine

1. 3. alajao kohaldamisel ja võttes arvesse lõiget 2 võivad krediidiasutused ja investeerimisühingud määrata seeria lõpptähtajaks (M_T) ühe järgmistest:
 - a) seeriaga seoses tasumisele kuuluvate lepinguliste maksete kaalutud keskmine lõpptähtaeg järgmise valemi kohaselt:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t$$

kus CF_t tähistab kõiki lepingulisi makseid (põhisumma, intressid ja teenustasud), mille laenuvõtja peab perioodil t tasuma, või

- b) seeria lõplik õiguslik tähtaeg järgmise valemi kohaselt:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80 \%,$$

kus M_L tähistab seeria lõplikku õiguslikku tähtaega.

2. Lõike 1 kohaldamisel on seeria lõpptähtaja (M_T) kindlaksmääramise puhul kõigil juhtudel alampiir üks aasta ja ülempiir viis aastat.

3. Kui krediidiasutusele või investeerimisühingule võib aluspositsioonist kahju tekkida lepingu tõttu, võtab ta väärtpaberistamise positsiooni lõpptähtaja kindlaksmääramisel arvesse lepingu lõpptähtaega ja asjaomase aluspositsiooni pikimat lõpptähtaega. Uuenevate nõuete korral kohaldatakse sellise positsiooni lepingukohast pikimat võimalikku järelejäänud tähtaega, mis võidakse uueneva perioodi jooksul lisada.
4. EBA jälgib kõnealuses valdkonnas valitsevaid eri tavasid, pöörates erilist tähelepanu käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaldamisele, ning annab 31. detsembriks 2019 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised.

3. alajagu

Riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamise meetodid

Artikkel 258

Sisereitingute meetodi (SEC-IRBA) kasutamise tingimused

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud arvutavad väärtpaberistamise positsiooni puhul riskiga kaalutud vara väärtuse SEC-IRBA meetodi kohaselt, juhul kui täidetud on järgmised tingimused:
 - a) positsioon on tagatud sisereitingute meetodil põhineva kogumiga või eri liiki aluspositsioonidest koosneva kogumiga, eeldusel et viimasel juhul saab krediidiasutus või investeerimisühing arvutada K_{IRB} -i vastavalt 3. jaole vähemalt 95 % aluspositsioonide puhul;

- b) väärtpaberistamise aluspositsioonide kohta kättesaadav teave on piisav, et krediidasutus või investeerimisühing saaks K_{IRB} -i arvutada, ning
 - c) krediidasutusel või investeerimisühingul ei ole vastavalt lõikele 2 keelatud kasutada SEC-IRBA meetodit konkreetse väärtpaberistamise positsiooni puhul.
2. Kui väärtpaberistamisel on väga kompleksed või riskantsed aspektid, võivad pädevad asutused keelata üksikjuhtumi puhul SEC-IRBA meetodi kasutamise. Sel eesmärgil võib väga kompleksseteks või riskantseteks aspektideks pidada järgmist:
- a) krediidikvaliteedi parandamine, mida võib õõnestada mõni muu põhjus peale portfellikahju;
 - b) aluspositsioonide kogumid, millel on suur sisemine korrelatsioon, kuna positsioonid on kontsentreerunud üksikutele sektoritele või geograafilistele piirkondadele;
 - c) tehingud, mille puhul väärtpaberistamise positsioonide tagasimaksmine sõltub suurel määral K_{IRB} -is kajastamata riskiteguritest, või
 - d) kahju äärmiselt keerukas jaotumine seeriate vahel.

Artikkel 259

Riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamine SEC-IRBA meetodi kohaselt

1. SEC-IRBA meetodi kasutamise korral arvutatakse väärtpaperistamise positsiooni riskiga kaalutud vara väärtus, korrutades positsiooni artikli 248 kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtuse kohaldatava riskikaaluga, mis määratakse kindlaks järgmiselt (alampiir on kõigil juhtudel 15 %):

$$RW = 1\,250\%$$

$$\text{kui } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{kui } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{kui } A < K_{IRB} < D$$

kus:

K_{IRB} on aluspositsioonide kogumi omavahendite nõue, nagu määratletud artiklis 255;

D on ülemine eraldamispunkt, mis on määratud kindlaks vastavalt artiklile 256;

A on alumine eraldamispunkt, mis on määratud kindlaks vastavalt artiklile 256;

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

kus:

$$a = -(1 / (p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

kus:

$$p = \max [0,3; (A + B*(1/N) + C* K_{IRB} + D*LGD + E*M_T)]$$

kus:

N on aluspositsioonide kogumi riskipositsioonide tegelik arv, mis on arvutatud vastavalt lõikele 4;

LGD on aluspositsioonide kogumi riskipositsioonidega kaalutud keskmine makseviivitusest tingitud kahjumäär, mis on arvutatud vastavalt lõikele 5;

M_T on seeria lõpptähtaeg, mis on määratud vastavalt artiklile 257;

Parameetrid A, B, C, D ja E määratakse kindlaks järgmise tabeli alusel:

		A	B	C	D	E
Mittejaenõuded	Kõrgem nõudeõiguse järk, kontsentreeritud ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Kõrgem nõudeõiguse järk, mittekontsentreeritud ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Mitte kõrgem nõudeõiguse järk, kontsentreeritud ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Mitte kõrgem nõudeõiguse järk, mittekontsentreeritud ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Jaenõuded	Kõrgem nõudeõiguse järk	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Mitte kõrgem nõudeõiguse järk	0	0	-5,78	0,55	0,27

2. Kui sisereitingute meetodil põhinevas aluskogumis on nii jaenõudeid kui ka mittejaenõudeid, jagatakse kogum kaheks: jaenõuete alamkogumiks ja mittejaenõuete alamkogumiks, ning iga alamkogumi jaoks leitakse eraldi p-parameeter (ja vastavad sisendparameetrid N , K_{IRB} ja LGD). Tehingu kaalutud keskmine p-parameeter arvutatakse iga alamkogumi p-parameetrite ja igasse alamkogumisse kuuluvate positsioonide nominaalse suuruse põhjal.
3. Kui krediidasutus või investeerimisühing kohaldab eri liiki aluspositsioonidest koosneva kogumi suhtes SEC-IRBA meetodit, arvutatakse p-parameeter ainult selliste aluspositsioonide põhjal, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit. Aluspositsioonid, mille suhtes kohaldatakse standardmeetodit, jäetakse seega kõrvale.

4. Riskipositsioonide tegelik arv (N) arvutatakse järgmiselt:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kus EAD_i tähistab makseviivituses olevat riskipositsiooni väärtust, mis on seotud kogumisse kuuluva i -nda riskipositsiooniga

Kui ühe võlgniku suhtes on mitu riskipositsiooni, konsolideeritakse need ja neid käsitletakse ühe positsioonina.

5. Riskipositsioonidega kaalutud keskmine makseviivitusest tingitud kahjumäär (LGD) arvutatakse järgmiselt:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kus LGD_i tähistab keskmist LGD-d, mis on seotud kõigi i -nda võlgniku suhtes olevate positsioonidega.

Kui ostetud nõuete puhul käsitletakse krediidiriski ja lahjendusriski väärtpaberistamise raames agregeeritult, arvutatakse LGD sisend krediidiriski LGD ja lahjendusriski 100 % LGD kaalutud keskmisena. Kaalud on vastavalt krediidiriski ja lahjendusriski eraldiseisvad kapitalinõuded sisereitingute meetodi põhjal. Kui kas krediidiriskist või lahjendusiskist tuleneva kahju katmiseks on olemas üks reservfond või esineb ületagatust, võib seda pidada märgiks selle kohta, et kõnealuseid riske käsitletakse agregeeritult.

6. Kui kogumisse kuuluva suurima aluspositsiooni osa (C_1) ei ole suurem kui 3 %, võivad krediidasutused ja investeerimisühingud kasutada N-i ja riskipositsioonidega kaalutud keskmiste makseviivitusest tingitud kahjumäärade arvutamiseks järgmist lihtsustatud meetodit:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50$$

kus

C_m tähistab kogumi osa, mis vastab suurimate m riskipositsioonide summale ning m -i määrab krediidasutus või investeerimisühing.

Kui kättesaadav on ainult C_1 ja see ei ole suurem kui 0,03, võib krediidasutus või investeerimisühing määrata LGD-ks 0,50 ja N-iks $1/C_1$.

7. Kui positsioon on tagatud eri liiki aluspositsioonidest koosneva kogumiga ning krediidasutus või investeerimisühing saab arvutada K_{IRB} -i vastavalt artikli 258 lõike 1 punktile a vähemalt 95 % aluspositsioonide puhul, arvutab krediidasutus või investeerimisühing aluspositsioonide kogumi omavahendite nõude järgmiselt:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

kus

d on osa selliste aluspositsioonide vara väärtusest, mille kohta saab krediidasutus või investeerimisühing arvutada K_{IRB} -i kõigi aluspositsioonide vara väärtuse kohta,

8. Kui krediidasutusel või investeerimisühingul on väärtpaberistamise positsioon tuletisinstrumenti kujul, et maandada tururiske, sealhulgas intressi- või valuutariske, võib krediidasutus või investeerimisühing anda sellele tuletisinstrumentile tuletatud riskikaalu, mis on võrdväärne käesoleva artikli kohaselt arvutatud võrdluspositsiooni riskikaaluga.

Esimese lõigu kohaldamisel on võrdluspositsioon positsioon, mis tuletisinstrumentiga võrreldes kuulub kõigis aspektides samasse nõudeõiguse järku, või sellise positsiooni puudumise korral tuletisinstrumentiga võrreldes vahetult järgmisesse nõudeõiguse järku kuuluv positsioon.

Artikkel 260

Standardväärtpaberistamise käsitlemine SEC-IRBA meetodi kohaselt

SEC-IRBA meetodi kasutamise korral arvutatakse standardväärtpaberistamise positsiooni riskikaal kooskõlas artikliga 259, võttes arvesse järgmisi muudatusi:

riskikaalu alampiir kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioonide puhul = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Artikkel 261

Riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamine SEC-SA meetodi kohaselt

1. SEC-SA meetodi kasutamise korral arvutatakse väärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud vara väärtus, korrutades artikli 248 kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtuse kohaldatava riskikaaluga, mis leitakse järgmiselt (alampiir kõigil juhtudel 15 %):

$$RW = 1\,250\% \quad \text{kui } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{kui } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{kui } A < K_A < D$$

kus:

D on ülemine eraldamispunkt, mis on määratud kindlaks vastavalt artiklile 256;

A on alumine eraldamispunkt, mis on määratud kindlaks vastavalt artiklile 256;

K_A on vastavalt lõikele 2 arvutatud parameeter,

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

kus:

$$a = -(1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ väärtpaberistamise positsiooni puhul, mis ei ole edasiväärtpaberistamise positsioon

2. Lõike 1 kohaldamisel arvutatakse K_A järgmiselt:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

kus:

K_{SA} on aluspositsioonide kogumi omavahendite nõue, nagu on määratletud artiklis 255;

$W =$:

- a) makseviivituses olevate aluspositsioonide nimiväärtuste summa ja
- b) kõigi aluspositsioonide nimiväärtuse summa

jagatis.

Sel eesmärgil tähendab makseviivituses olev riskipositsioon aluspositsiooni: i) mille tähtajast on möödas 90 päeva või rohkem; ii) millega seoses kohaldatakse pankroti- või maksejõuetusmenetlust; iii) millega seoses kohaldatakse sundtäitmist või sarnast menetlust või iv) mis on väärtpaberistamise dokumentatsiooni kohaselt makseviivituses.

Kui krediidasutus või investeerimisühing ei tea viivisseisundit 5 % või vähema kogumisse kuuluvate aluspositsioonide osas, võib krediidasutus või investeerimisühing kasutada SEC-SA meetodit, tingimusel et K_A arvutamisel tehakse järgmised kohandused:

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{alamkogum 1, W teada}}}{EAD_{\text{kokku}}} \times K_A^{\text{alamkogum 1, W teada}} \right) + \frac{EAD_{\text{alamkogum 2, W teadmata}}}{EAD_{\text{kokku}}}$$

Kui krediidasutus või investeerimisühing ei tea viivisseisundit rohkem kui 5 % kogumisse kuuluvate aluspositsioonide osas, peab väärtpaberistamise positsiooni riskikaal olema 1 250 %.

3. Kui krediidasutusel või investeerimisühingul on väärtpaberistamise positsioon tuletisinstrumenti kujul, et maandada tururiske, sealhulgas intressi- või valuutariske, võib krediidasutus või investeerimisühing anda sellele tuletisinstrumentile tuletatud riskikaalu, mis on võrdväärne käesoleva artikli kohaselt arvutatud võrdluspositsiooni riskikaaluga.

Käesoleva lõike kohaldamisel on võrdluspositsioon positsioon, mis tuletisinstrumentiga võrreldes on kõigis aspektides samasse nõudeõiguse järku kuuluv positsioon, või sellise positsiooni puudumise korral tuletisinstrumentiga võrreldes vahetult järgmisesse nõudeõiguse järku kuuluv positsioon.

Artikkel 262

Standardväärtpaberistamise käsitlemine SEC-SA meetodi kohaselt

SEC-SA meetodi kasutamise korral arvutatakse standardväärtpaberistamise positsiooni riskikaal kooskõlas artikliga 261, võttes arvesse järgmisi muudatusi:

riskikaalu alampiir kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioonide puhul = 10 %

$p = 0,5$.

Artikkel 263

Riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamine SEC-ERBA meetodi kohaselt

1. SEC-ERBA meetodi kasutamise korral arvutatakse väärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud vara väärtus, korrutades artikli 248 kohaselt arvutatud riskipositsiooni väärtuse vastavalt käesolevale artiklile kohaldatava riskikaaluga.
2. Kui riskipositsioonil on lühiajalised krediitkvaliteedi hinnangud või kui lühiajalisel krediitkvaliteedi hinnangul põhinev reiting on võimalik kooskõlas lõikega 7 tuletada, kasutatakse järgmisi riskikaale:

Tabel 1

Krediitkvaliteedi aste	1	2	3	Kõik muud reitingud
Riskikaal	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Kui riskipositsioonil on pikaajalised krediitkvaliteedi hinnangud või kui pikaajalisel krediitkvaliteedi hinnangul põhinev reiting on võimalik kooskõlas käesoleva artikli lõikega 7 tuletada, kasutatakse tabelis 2 esitatud riskikaale, mida on kooskõlas artikliga 257 ja käesoleva artikli lõikega 4 asjakohaselt kohandatud vastavalt seeria lõpptähtajale (M_T) ning kõrgemasse nõudeõiguse järku mittekuuluvate seeriade korral kooskõlas käesoleva artikli lõikega 5 vastavalt väärtpaberistamise seeria n-ö paksusele:

Tabel 2

Krediitkvaliteedi aste	Kõrgemasse nõudeõiguse järku kuuluv seeria		Kõrgemasse nõudeõiguse järku mittekuuluv (n-ö õhuke) seeria	
	Seeria lõpptähtaeg (M_T)		Seeria lõpptähtaeg (M_T)	
	1 aasta	5 aastat	1 aasta	5 aastat
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %

Krediidikvaliteedi aste	Kõrgemasse nõudeõiguse järku kuuluv seeria		Kõrgemasse nõudeõiguse järku mittekuuluv (n-õ õhuke) seeria	
	Seeria lõpptähtaeg (M _T)		Seeria lõpptähtaeg (M _T)	
	1 aasta	5 aastat	1 aasta	5 aastat
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Kõik muud	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. Selleks et leida selliste seeriade riskikaal, mille lõpptähtaeg on 1 kuni 5 aastat, kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud selliste riskikaalude lineaarset interpolatsiooni, mida kohaldatakse tabeli 2 kohaselt vastavalt ühe- ja viieaastase lõpptähtaja suhtes.
5. Selleks et võtta arvesse seeria paksust, arvutavad krediidasutused ja investeerimisühingud riskikaalu kõrgemasse nõudeõiguse järku mittekuuluvate seeriade puhul järgmiselt:

$$RW = [RW \text{ pärast lõpptähtaja suhtes kohaldamist vastavalt lõikele 4}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

kus

T = väärtpaberistamise seeria paksus, mis võrdub D – A,

kus

D on ülemine eraldamispunkt, mis on määratud kindlaks vastavalt artiklile 256;

A on alumine eraldamispunkt, mis on määratud kindlaks vastavalt artiklile 256.

6. Kõrgemasse nõudeõiguse järku mittekuuluvate seeriade riskikaalud, mis tulenevad lõigetest 3, 4 ja 5, on vähemalt 15 %. Lisaks ei ole tulenevad riskikaalud väiksemad kui riskikaal, mis vastab sama väärtpaberistamise hüpoteetilisele kõrgema nõudeõiguse järguga seeriale, millel on sama krediitkvaliteedi hinnang ja lõpptähtaeg.
7. Kaudsete reitingute kasutamisel annavad krediitdiasutused ja investeerimisühingud reitinguta positsioonile kaudse reitingu, mis on võrdväärne sellise reitinguga võrdluspositsiooni krediitkvaliteedi hinnanguga, mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:
 - a) võrdluspositsioon kuulub reitinguta väärtpaberistamise positsiooniga võrreldes kõigis aspektides samasse nõudeõiguse järku; kui samasse nõudeõiguse järku kuuluvat positsiooni ei ole, kuulub võrdluspositsioon reitinguta positsiooniga võrreldes vahetult järgmisesse nõudeõiguse järku;
 - b) võrdluspositsioonil ei ole kolmanda isiku tagatist ja selle krediitkvaliteeti ei ole parandatud muul viisil, mis ei ole reitinguta positsiooni puhul kättesaadav;
 - c) võrdluspositsiooni lõpptähtaeg peab olema asjaomase reitinguta positsiooni omaga võrdne või sellest pikem;
 - d) mis tahes kaudseid reitinguid ajakohastatakse pidevalt, et võtta arvesse võimalikke muutusi võrdluspositsiooni krediitkvaliteedi hinnangus.

8. Kui krediidasutusel või investeerimisühingul on väärtpaberistamise positsioon tuletisinstrumenti kujul, et maandada tururiske, sealhulgas intressi- või valuutariske, võib krediidasutus või investeerimisühing anda sellele tuletisinstrumentile tuletatud riskikaalu, mis on võrdväärne käesoleva artikli kohaselt arvutatud võrdluspositsiooni riskikaaluga.

Esimese lõigu kohaldamisel on võrdluspositsioon positsioon, mis tuletisinstrumentiga võrreldes kuulub kõigis aspektides samasse nõudeõiguse järku, või sellise positsiooni puudumise korral tuletisinstrumentiga võrreldes vahetult järgmisesse nõudeõiguse järku kuuluv positsioon.

Artikkel 264

Standardväärtpaberistamise käsitlemine SEC-ERBA meetodi kohaselt

1. SEC-ERBA meetodi kasutamise korral arvutatakse standardväärtpaberistamise positsiooni riskikaal kooskõlas artikliga 263, võttes arvesse käesolevas artiklis sätestatud muudatusi.
2. Kui riskipositsioonil on lühiajalised krediitikvaliteedi hinnangud või kui lühiajalisel krediitikvaliteedi hinnangul põhinev reiting on võimalik kooskõlas artikli 263 lõikega 7 tuletada, kohaldatakse järgmisi riskikaale:

Tabel 3

Krediitikvaliteedi aste	1	2	3	Kõik muud reitingud
Riskikaal	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Kui riskipositsioonil on pikaajalised krediitkvaliteedi hinnangud või kui pikaajalisel krediitkvaliteedi hinnangul põhinev reiting on võimalik kooskõlas artikli 263 lõikega 7 tuletada, määratakse riskikaalud kindlaks tabeli 4 alusel ja neid kohandatakse kooskõlas artikliga 257 ja artikli 263 lõikega 4 vastavalt seeria lõpptähtajale (M_T) ning kõrgemasse nõudeõiguse järku mittekuuluvate seeriade korral kooskõlas artikli 263 lõikega 5 vastavalt väärtpaberistamise seeria n-õ paksusele.

Tabel 4

Krediitkvaliteedi aste	Kõrgemasse nõudeõiguse järku kuuluv seeria		Kõrgemasse nõudeõiguse järku mittekuuluv (n-õ õhuke) seeria	
	Seeria lõpptähtaeg (M_T)		Seeria lõpptähtaeg (M_T)	
	1 aasta	5 aastat	1 aasta	5 aastat
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %

Krediidikvaliteedi aste	Kõrgemasse nõudeõiguse järku kuuluv seeria		Kõrgemasse nõudeõiguse järku mittekuuluv (n-õ õhuke) seeria	
	Seeria lõpptähtaeg (M _T)		Seeria lõpptähtaeg (M _T)	
	1 aasta	5 aastat	1 aasta	5 aastat
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Kõik muud	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Artikkel 265

Sisehinnangu meetodi kohaldamisala ja selle kasutamise nõuded

1. Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad arvutada riskiga kaalutud vara väärtuse seoses reitinguta positsiooniga varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmides või tehingutes sisehinnangu meetodi kohaselt kooskõlas artikliga 266, juhul kui on täidetud käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimused.

Kui krediidiasutus või investeerimisühing on saanud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 loa kasutada sisehinnangu meetodi ja spetsiifiline positsioon varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmis või tehingus kuulub sellise loa kohaldamisalasse, kohaldab krediidiasutus või investeerimisühing kõnealuse positsiooni riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamiseks sisehinnangu meetodit.

2. Pädevad asutused annavad krediidasutustele ja investeerimisühingutele loa sisehinnangu meetodi kasutamiseks selgelt määratletud kohaldamisala raames, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
- a) kõik varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames emiteeritud kommertsväärtpaberis olevad positsioonid on reitingu saanud positsioonid;
 - b) riskipositsiooni krediitikvaliteedi sisehinnangu puhul on arvesse võetud vähemalt ühe krediitikvaliteeti hindava asutuse kasutatavat avalikult kättesaadavat hindamismetoodikat, mis on tagatud sama liiki riskipositsioonidega nagu väärtpaberistatud riskipositsioonid;
 - c) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames emiteeritud kommertsväärtpaber emiteeritakse peamiselt kolmandatest isikutest investoritele;
 - d) krediidasutuse või investeerimisühingu sisehindamise protsess on vähemalt sama konservatiivne kui selliste krediitikvaliteeti hindavate asutuste avalikult kättesaadavad hinnangud, kes on andnud varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames emiteeritud kommertsväärtpaberile välishinnangu, eelkõige seoses stressitegurite ja muude asjakohaste kvantitatiivsete elementidega;
 - e) krediidasutuse või investeerimisühingu sisehinnangu metoodikas võetakse arvesse selliste krediitikvaliteeti hindavate asutuste kõiki asjakohaseid avalikult kättesaadavaid reitingu andmise metoodikaid, kes annavad varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames emiteeritud kommertsväärtpaberile reitingu, ja see hõlmab krediitikvaliteeti hindavate asutuste krediitikvaliteedi hinnangutele vastavaid reitinguklasse. Krediidasutusel või investeerimisühingul peab olema sisedokumentide hulgas seletuskiri, milles kirjeldatakse, kuidas käesolevas punktis sätestatud nõuded täideti, ja ta peab seda seletuskirja korrapäraselt ajakohastama;

- f) krediidasutus või investeerimisühing kasutab sisehinnangu metoodikat sisemises riskijuhtimises, sealhulgas otsuste tegemise, infohalduse ja kapitali sisemise allokeerimise protsessis;
- g) sise- või välisaudiitorid, krediidikvaliteeti hindav asutus või krediidasutuse- või investeerimisühingusisene krediidiriski kontrollimise või riskijuhtimise funktsiooni täitja teeb korrapäraselt kontrolli sisemiste hinnangute andmise protsessi üle ja selle üle, kui täpsed on sisehinnangud krediidasutuse või investeerimisühingu varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmist või varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehingust tulenevate riskipositsioonide krediidikvaliteedile;
- h) krediidasutus või investeerimisühing jälgib oma sisereitingute tulemuslikkust aja jooksul, et hinnata sisehinnangu metoodika toimimist, ja juhul kui riskipositsioonide tulemusnäitajad lahknevad pidevalt sisereitingute poolt näidatust, kohandab kõnealust metoodikat vastavalt vajadusele;
- i) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm hõlmab väärtpaberite emissiooni tagamise ja kohustuste juhtimise standardeid programmihaldurile mõeldud suuniste kujul ja need käsitlevad vähemalt järgmist:
 - i) vara aktsepteeritavuse kriteeriumid, võttes arvesse punkti j;
 - ii) likviidsuse tagamise tehingute ja krediidikvaliteedi parandamise pakkumisest tulenevate riskipositsioonide liigid ja rahaline väärtus;
 - iii) kahjumite jaotus varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi või varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehingu väärtpaberistamise positsioonide vahel;

- iv) ülekantud vara juriidiline ja majanduslik eraldatus vara müüvast üksusest;
- j) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi vara aktsepteeritavuse kriteeriumidega on ette nähtud vähemalt järgmine:
 - i) sellise vara ostmise välistamine, mis on pikalt tähtajaks tasumata või makseviivituses;
 - ii) üksikule võlgnikule või geograafilisele piirkonnale liigse kontsentreerumise piiramine; ning
 - iii) ostetava vara kehtivusaja piiramine;
- k) tehakse vara müüja krediidiriski- ja äriprofili analüüs, sh hinnatakse vähemalt vara müüja
 - i) varasemaid ja tulevasi oodatavaid majandustulemusi;
 - ii) praegust turuosa ja oodatavat tulevast konkurentsivõimet;
 - iii) finantsvõimendust, rahavooge, intressimaksete kattevara ja võlareitingut; ning
 - iv) väärtpaberite emissiooni tagamise standardeid, maksete vahendamise võimet ja sissenõudmisprotsesse;

- l) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmil on sissenõudmispõhimõtted ja -protsessid, milles on võetud arvesse maksete vahendaja tegevussuutlikkust ja krediidikvaliteeti, ning programm sisaldab elemente, mis maandavad müüja ja maksete vahendaja tulemusnäitajatega seonduvaid riske. Käesoleva punkti kohaldamisel võib tulemusnäitajatega seonduvaid riske maandada käivitavate teguritega, mis põhinevad müüja või maksete vahendaja praegusel krediidikvaliteedil, et välistada rahaliste vahendite mitteeristatavust müüja või maksete vahendaja makseviivituse korral;
- m) sellisest varade kogumist tuleneva kahju koguhinnangus, mis võidakse varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames osta, võetakse arvesse kõiki potentsiaalse riski allikaid, nagu krediidirisk ja lahjendusrisk;
- n) kui müüja pakutud krediidikvaliteedi parandamise suurus on määratud ainult krediidiga seotud kahjude alusel ja kui lahjendusrisk on asjaomase varade kogumi puhul oluline, sisaldab varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm eraldi reservi lahjendusrisi jaoks;
- o) nõutava krediidikvaliteedi parandamise suurus varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi raames arvutatakse, võttes arvesse mitme varasema aasta andmeid, sealhulgas kahjud, viivituses olevad nõuded, lahjendused ja nõuete käibekordaja;
- p) varaga tagatud kommertsväärtpaberite programm sisaldab riskipositsioonide ostmise osas struktuurseid elemente, et leevendada alusportfelli krediidikvaliteedi võimalikku halvenemist. Selliste elementide hulgas võivad olla riskipositsioonide kogumile eriomased likvideerimise käivitavad tegurid;

- q) krediidasutus või investeerimisühing hindab aluspositsioonide kogumi näitajaid, näiteks selle kaalutud keskmist krediidi hinnangut, ning teeb kindlaks võimaliku kontsentreerumise üksikule võlgnikule või geograafilisele piirkonnale ja varakogumi kontsentreerituse.
3. Kui lõike 2 punktiga g ette nähtud kontrolli teevad krediidasutuse või investeerimisühingu siseauditi, krediidiriski kontrollimise või riskijuhtimise funktsiooni täitjad, peavad nad olema sõltumatud krediidasutuse või investeerimisühingu sisemistest varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi äri- ja kliendisuhetega tegelemise funktsiooni täitjatest.
4. Krediidasutused ja investeerimisühingud, kes on saanud loa kasutada sisehinnangu meetodit, ei kasuta sisehinnangu meetodi kohaldamisalasse kuuluvate positsioonide puhul muid meetodeid, välja arvatud juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:
- a) krediidasutus või investeerimisühing on pädevale asutusele teda rahuldaval viisil tõendanud, et tal on selleks mõjuvad põhjused;
 - b) krediidasutus või investeerimisühing on saanud pädevalt asutuselt eelneva loa.

Artikkel 266

Riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamine sisehinnangu meetodi kohaselt

1. Sisehinnangu meetodi kohaselt paigutab krediidasutus või investeerimisühing varaga tagatud kommertsväärtpaberite programmi või varaga tagatud kommertsväärtpaberite tehingu reitinguta positsiooni oma sisehinnangu põhjal ühte artikli 265 lõike 2 punktis e sätestatud reitinguklassi. Positsioonile antakse tuletatud reiting, mis on sama kui asjaomasele reitinguklassile artikli 265 lõike 2 punkti e kohaselt vastavad krediidikvaliteedi hinnang.
2. Kooskõlas lõikega 1 tuletatud reiting peab selle esmase andmise ajal olema vähemalt investeerimisjärgu krediidireitingu tasemel või sellest kõrgemal tasemel ja seda käsitletakse riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel vastavalt kas artikli 263 või 264 kohaselt samaväärsena krediidikvaliteeti hindava asutuse antud aktsepteeritud krediidikvaliteedi hinnanguga.

4. alajagu

Väärtpaberistamise positsioonide ülempiirid

Artikkel 267

Maksimaalne riskikaal kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioonide korral: aluspositsioonide arvessevõtmise meetod

1. Krediidasutus või investeerimisühing, kes teab igal ajahetkel seda, millest aluspositsioonid koosnevad, võib anda kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioonile maksimaalse riskikaalu, mis on võrdväärne riskipositsioonide kaalutud keskmise riskikaaluga, mis antaks aluspositsioonidele juhul, kui neid ei oleks väärtpaberistatud.

2. Kui tegemist on aluspositsioonide kogumitega ja krediidiasutus või investeerimisühing kasutab ainult standardmeetodit või sisereitingute meetodit, võrdub kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsiooni maksimaalne riskikaal riskipositsioonidega kaalutud keskmise riskikaaluga, mida kohaldataks vastavalt kas 2. või 3. peatüki kohaselt aluspositsioonide suhtes juhul, kui neid ei oleks väärtpaberistatud.

Eri liiki aluspositsioonidest koosnevate kogumite korral arvutatakse maksimaalne riskikaal järgmiselt:

- a) kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab SEC-IRBA meetodit, määratakse sellele aluspositsioonide kogumi osale, mille suhtes kohaldatakse standardmeetodit, vastav standardmeetodikohane riskikaal, ning sellele osale, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit, vastav sisereitingute meetodi kohane riskikaal;
 - b) kui krediidiasutus või investeerimisühing kasutab SEC-SA meetodit või SEC-ERBA meetodit, võrdub kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioonide maksimaalne riskikaal standardmeetodi kohase kaalutud keskmise riskikaaluga aluspositsioonide puhul.
3. Käesoleva artikli kohaldamisel hõlmab riskikaal, mida kohaldataks sisereitingute meetodi kohaselt vastavalt 3. peatükile:
 - a) 12,5-ga korrutatud oodatava kahju ja
 - b) aluspositsioonide riskipositsiooni väärtuse jagatist.
 4. Kui vastavalt lõikele 1 arvutatud maksimaalne riskikaal on väiksem kui artiklites 259–264 sätestatud asjaomased riskikaalu alampiirid, kasutatakse vastavalt lõikele 1 arvutatud maksimaalset riskikaalu.

1. Krediidasutus või investeerimisühing kui väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsor või muu krediidasutus või investeerimisühing, kes kasutab SEC-IRBA meetodit, või krediidasutus või investeerimisühing kui väärtpaberistamise tehingu algataja või sponsor, kes kasutab SEC-SA või SEC-ERBA meetodit, võib kohaldada hoitava väärtpaberistamise positsiooni suhtes maksimaalset kapitalinõuet, mis on võrdväärne kapitalinõuetega, mis oleks aluspositsioonide puhul arvutatud 2. või 3. peatüki kohaselt juhul, kui neid ei oleks väärtpaberistatud. Käesoleva artikli kohaldamisel hõlmab sisereitingute meetodil põhinev kapitalinõue oodatavat kahju, mis on seotud 3. peatüki alusel arvutatud riskipositsioonidega, ja ettenägematut kahju.
2. Eri liiki aluspositsioonidest koosnevate kogumite korral leitakse maksimaalne kapitalinõue, arvutades vastavalt lõikele 1 aluspositsioonide selliste osade riskipositsioonidega kaalutud keskmise, mille puhul saab kasutada sisereitingute ja standardmeetodit.
3. Maksimaalse kapitalinõude leidmiseks korrutatakse lõike 1 või 2 kohaselt arvutatud summa huvide suurima osakaaluga, mis krediidasutusel või investeerimisühingul on asjaomastes seeriates (V), ning seda väljendatakse protsentides ja arvutatakse järgmiselt:
 - a) kui krediidasutusel või investeerimisühingul on üks või mitu väärtpaberistamise positsiooni, mis kuuluvad samasse väärtpaberistamise seeriasse, võrdub V krediidasutuse või investeerimisühingu konkreetse seeriasse kuuluvate väärtpaberistamise positsioonide nimiväärtuse ja seeria nimiväärtuse jagatisega;

- b) kui krediidasutuse või investeerimisühingu väärtpaberistamise positsioonid kuuluvad eri seeriatesse, võrdub V huvide maksimaalse osakaaluga seeriade lõikes. Huvide osakaal arvutatakse iga seeria puhul vastavalt punktile a.
- 4. Väärtpaberistamise positsiooni maksimaalse kapitalinõude arvutamisel vastavalt käesolevale artiklile lahutatakse kooskõlas artikli 36 lõike 1 punktiga k esimese taseme põhiomavahendite kirjetest maha müügitulu ning krediidikvaliteeti parandavad ja ainult intressi saamisel põhinevad varad, mis tulenevad väärtpaberistamise tehingust.

5. alajagu

Muud sätted

Artikkel 269

Edasiväärtpaberistamine

- 1. Edasiväärtpaberistamise positsiooni korral kasutavad krediidasutused ja investeerimisühingud SEC-SA meetodit kooskõlas artikliga 261, tehes järgmised muudatused:
 - a) $W = 0$ iga väärtpaberistamise seeriast tuleneva riskipositsiooni puhul aluspositsioonide kogumis;
 - b) $p = 1,5$;
 - c) tulenev riskikaalu alampiir on vähemalt 100 %.

2. Aluseks olevate väärtpaberistamise positsioonide K_{SA} arvutatakse vastavalt 2. alajaole.
3. 4. alajaos sätestatud maksimaalseid kapitalinõudeid edasiväärtpaberistamise positsioonide suhtes ei kohaldata.
4. Kui aluspositsioonide kogum koosneb eri väärtpaberistamise seeriatest ja muud liiki varadest, on parameeter K_A eraldi iga riskipositsioonide alarühma puhul arvutatud K_A nimiväärtuses riskipositsioonidega kaalutud keskmine.

Artikkel 270

Kõrgema nõudeõiguse järguga positsioonid VKE-põhistes väärtpaberistamistes

Krediidiasutus või investeerimisühing kui väärtpaberistamise tehingu algataja võib arvutada väärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud vara väärtuse kooskõlas artikliga 260, 262 või 264, vastavalt vajadusele, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) väärtpaberistamine täidab vajaduse korral määruse (EL) .../...⁺ 4. peatükis (v.a nimetatud määruse artikli 20 lõiked 1–6) sätestatud standardväärtpaberistamise nõudeid;
- b) positsioon on kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioon;

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

- c) väärtpaberistamine on tagatud ettevõtjate suhtes olevate riskipositsioonide kogumiga, tingimusel et portfelli mahu seisukohast on nendest vähemalt 70 % väärtpaberistamise instrumendi emiteerimise ajal või uuenevate väärtpaberistamiste puhul riskipositsiooni väärtpaberistamisele lisamise ajal VKEd artikli 501 tähenduses;
- d) krediidirisk, mis on seotud väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutuse või investeerimisühingu poolt mitte säilitatud positsioonidega, kantakse üle sellise garantii või edasigarantii kaudu, mis vastab 4. peatükis sätestatud kaudse krediidiriski kaitse nõuetele krediidiriski puudutava standardmeetodi puhul;
- e) kolmas isik, kellele krediidirisk üle kantakse, on üks või mitu järgmistest:
 - i) liikmesriigi keskvalitsus või keskpank, mitmepoolne arengupank, rahvusvaheline organisatsioon või majandusarengu edendamise üksus, eeldusel et garantii või edasigarantii andja suhtes olevate riskipositsioonide puhul on lubatud 2. peatüki kohaselt kasutada riskikaalu 0 %;
 - ii) määruse (EL) .../...⁺ artikli 2 lõikes 12 määratletud institutsionaalne investor, eeldusel et garantii või edasigarantii on täielikult tagatud väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutuses või investeerimisühingus hoiustatava rahaga.

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

Artikkel 270a

Täiendav riskikaal

1. Kui krediidiasutus või investeerimisühing ei vasta krediidiasutuse või investeerimisühingu hooletuse või tegevusetuse tõttu määruse (EL) .../...⁺ 2. peatükis sätestatud nõuetele mõnes olulises osas, kehtestavad pädevad asutused proportsionaalse täiendava riskikaalu, milleks on vähemalt 250 % riskikaalust ülemmääraga 1 250 %, mida kohaldatakse asjaomaste väärtpaberistamise positsioonide suhtes käesoleva määruse artikli 247 lõikes 6 või artikli 337 lõikes 3 sätestatud viisil. Täiendav riskikaal suureneb progresseeruvalt hoolsuskohustust ja riskijuhtimist käsitlevate sätete iga järgneva rikkumise korral. Pädevad asutused võtavad arvesse teatavate väärtpaberistamiste puhul määruse (EL) .../...⁺ artikli 6 lõikes 5 ette nähtud erandeid, vähendades riskikaalu, mida nad muidu käesoleva artikli alusel kohaldaksid sellise väärtpaberistamise korral, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) .../...⁺ artikli 6 lõiget 5.
2. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu järelevalvetavade lähendamise lihtsustamiseks lõike 1 rakendamisega, sealhulgas hoolsuskohustuse ja riskijuhtimise kohustuse eiramise korral võetavad meetmed. EBA esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile 1. jaanuariks 2014.

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

Komisjonile antakse kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15 õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid.

4. JAGU

VÄLISED KREDIIDIKVALITEEDI HINNANGUD

Artikkel 270b

Krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangute kasutamine

Krediidiasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada väärtpaberistamise positsiooni riskikaalu määramiseks vastavalt käesolevale peatükile ainult krediidikvaliteedi hinnanguid, juhul kui krediidikvaliteedi hinnangu on andnud või heaks kiitnud krediidikvaliteeti hindav asutus vastavalt määrusele (EÜ) nr 1060/2009.

Artikkel 270c

Nõuded, millele krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnang peab vastama

3. jao kohasel riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel kasutavad krediidiasutused ja investeerimisühingud krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnangut ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) krediidikvaliteedi hinnangus kajastuvate makseliikide vahel ja selliste makseliikide vahel, millele krediidiasutusel või investeerimisühingul on õigus selle lepingu alusel, millest tuleneb kõnealune väärtpaberistamise positsioon, ei ole mittevastavusi;

- b) krediitkvaliteeti hindav asutus avaldab kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1060/2009 krediitkvaliteedi hinnangud ning kahjude ja rahavoogude analüüsi andmed, reitingute tundlikkuse muutuste suhtes reitingute aluseks olevates eeldustes, sealhulgas aluspositsioonide tulemusnäitajates, samuti menetlused, meetodika, eeldused ning krediitkvaliteedi hinnangute aluseks olevad põhielemendid. Käesoleva punkti kohaldamisel loetakse teave avaldatuks, kui see on avaldatud kättesaadavas vormis. Teavet, mis tehakse kättesaadavaks vaid piiratud arvule üksustele, ei loeta avaldatuks;
- c) krediitkvaliteedi hinnangud on kaasatud krediitkvaliteeti hindava asutuse krediitkvaliteedi hinnangute muutmise maatriksisse;
- d) krediitkvaliteedi hinnangud ei põhine täielikult ega osaliselt krediitiasutuse või investeerimisühingu enda antud tagatiseta toetusel. Kui positsioon põhineb täielikult või osaliselt tagatiseta toetusel, käsitleb krediitiasutus või investeerimisühing asjaomast positsiooni sellelt riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel 3. jao kohaselt selliselt, nagu see oleks reitinguta;
- e) krediitkvaliteeti hindav asutus on võtnud kohustuse avaldada selgitused selle kohta, kuidas aluspositsioonide tulemusnäitajad mõjutavad asjaomast krediitkvaliteedi hinnangut.

Artikkel 270d

Krediitkvaliteedi hinnangute kasutamine

1. Krediitiasutus või investeerimisühing võib otsustada määrata ühe või mitu krediitkvaliteeti hindavat asutust, kelle antud krediitkvaliteedi hinnanguid kasutatakse riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamisel käesoleva peatüki alusel (edaspidi „krediitkvaliteeti hindav määratud asutus“).

2. Krediidiasutus või investeerimisühing kasutab oma väärtpaberistamise positsioonidega seotud krediidikvaliteedi hinnanguid järjepidevalt ja mittevalikuliselt ning täidab sel eesmärgil järgmised nõuded:
- a) krediidiasutus või investeerimisühing ei kasuta ühe krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnanguid selliste positsioonide puhul, mis tal on sama väärtpaberistamise ühtedes väärtpaberistamise seeriates, ja teise krediidikvaliteeti hindava asutuse antud krediidikvaliteedi hinnanguid selliste positsioonide puhul, mis tal on selle väärtpaberistamise teistes väärtpaberistamise seeriates, millele esimene neist krediidikvaliteeti hindavatest asutustest võib olla reitingu andnud või mitte;
 - b) kui positsioonil on kaks krediidikvaliteeti hindavate määratud asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangut, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing vähem soodsat krediidikvaliteedi hinnangut;
 - c) kui positsioonil on kolm või rohkem krediidikvaliteeti hindavate määratud asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangut, kasutatakse kahte kõige soodsamat krediidikvaliteedi hinnangut. Kui kaks kõige soodsamat krediidikvaliteedi hinnangut on erinevad, kasutatakse neist kahest vähem soodsat;
 - d) krediidiasutus või investeerimisühing ei taotle aktiivselt vähem soodsate reitingute tühistamist.
3. Kui väärtpaberistamise aluspositsioonidel on täielik või osaline 4. peatüki alusel aktsepteeritav krediidiriski kaitse ja sellise kaitse mõju kajastub krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse poolt väärtpaberistamise positsioonile antud krediidikvaliteedi hinnangus, kasutab krediidiasutus või investeerimisühing sellele krediidikvaliteedi hinnangule vastavat riskikaalu. Kui käesolevas lõikes osutatud krediidiriski kaitse ei ole 4. peatüki kohaselt aktsepteeritav, siis krediidikvaliteedi hinnangut arvesse ei võeta ja väärtpaberistamise positsiooni käsitletakse reitinguta positsioonina.

4. Kui väärtpaberistamise positsioonil on 4. peatüki alusel aktsepteeritav krediidiriski kaitse ja sellise kaitse mõju kajastub krediidikvaliteeti hindava määratud asutuse poolt positsioonile antud krediidikvaliteedi hinnangus, käsitleb krediidasutus või investeerimisühing väärtpaberistamise positsiooni reitinguta positsioonina ja arvutab riskiga kaalutud varade väärtuse kooskõlas 4. peatükiga.

Artikkel 270e

Krediidikvaliteedi hinnangutele vastavate krediidikvaliteedi astmete määramine

EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata objektiivselt ja järjekindlat kindlaks, millisele käesoleva peatüki kohasele krediidikvaliteedi astmele iga krediidikvaliteeti hindava asutuse antud asjaomane krediidikvaliteedi hinnang vastab.

Käesoleva artikli kohaldamisel teeb EBA eelkõige järgmist:

- a) eristab igas krediidikvaliteedi hinnangus väljendatud suhtelisi riskiastmeid;
- b) võtab arvesse kvantitatiivseid tegureid, nagu makseviivituse- või kahjumäärad ning iga krediidikvaliteeti hindava asutuse krediidikvaliteedi hinnangute varasem täpsus erinevate varaklasside lõikes;
- c) võtab arvesse kvalitatiivseid tegureid, nagu see, millist liiki tehinguid krediidikvaliteeti hindav asutus hindab, tema metoodikat ja tema antud krediidikvaliteedi hinnangute tähendust, eelkõige seda, kas nende puhul võetakse arvesse oodatava kahju määra või nn esimese euro kahju (first euro loss) ning intresside õigeaegset tasumist või intresside lõplikku tasumist;
- d) püüab tagada, et väärtpaberistamise positsioonid, mille suhtes kohaldatakse krediidikvaliteeti hindavate asutuste antud krediidikvaliteedi hinnangute alusel sama riskikaalu, vastaksid samaväärsetele krediidiriski tasemetele.

EBA esitab need rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 1. juuliks 2014.

Komisjonile antakse kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15 õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid.“

10) Artikkel 337 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 337

Omavahendite nõue väärtpaperistamise instrumentide puhul

1. Kauplemisportfellis hoitavate selliste instrumentide korral, mis on väärtpaperistamise positsioonid, kaalub krediidasutus või investeerimisühing artikli 327 lõike 1 kohaselt netopositsioone 8 %-ga riskikaalust, mida krediidasutus või investeerimisühing kohaldaks kauplemisportfellis mittehoitava positsiooni puhul vastavalt II jaotise 5. peatüki 3. jaole.
2. Lõike 1 kohaldamise eesmärgil riskikaalude kindlaksmääramisel võib makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud leida ka siisuguste hinnangute põhjal, mis on tuletatud sellise krediidasutuse või investeerimisühingu täiendavate riskide omavahendite nõude (IRC) sisemudeli alusel, millele on antud luba kasutada võlainstrumentide spetsiifilise riski puhul sisemudelit. Seda varianti võib kasutada üksnes pädevate asutuste loal, mis antakse, kui kõnealused hinnangud vastavad II jaotise 3. peatükis sätestatud sisereitingute meetodi kvantitatiivsetele nõuetele.

Vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 annab EBA välja suunised makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangute sisenditena kasutamise kohta, kui need hinnangud põhinevad IRC sisemudelil.

3. Selliste väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mille puhul kasutatakse vastavalt artikli 247 lõikele 6 täiendavat riskikaalu, tuleb kohaldada koguriskikaalust 8 %.
4. Selleks et arvutada spetsiifilise riski katmiseks vajalik omavahendite nõue, liidab krediidasutus või investeerimisühing kokku lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisel saadud kaalutud positsioonid (olenemata sellest, kas need on pikad või lühikesed), välja arvatud väärtpaberistamise positsioonid, mille suhtes kohaldatakse artikli 338 lõiget 4.
5. Kui krediidasutus või investeerimisühing traditsioonilise väärtpaberistamise tehingu algatajana ei vasta artiklis 244 sätestatud riski olulise osa ülekandmise tingimustele, kajastab ta väärtpaberistamise aluspositsioone omavahendite nõude arvutamisel selliselt, nagu neid ei oleks väärtpaberistatud.

Kui sünteetilise väärtpaberistamise tehingu algatajast krediidasutus või investeerimisühing ei vasta artiklis 245 sätestatud riski olulise osa ülekandmise tingimustele, kajastab ta väärtpaberistamise aluspositsioone omavahendite nõuete arvutamisel selliselt, nagu neid ei oleks väärtpaberistatud, ja ei võta sünteetilise väärtpaberistamise mõju krediidiriski kaitse eesmärgil arvesse.“

- 11) V osa jäetakse välja ja kõiki viiteid V osale käsitatakse viidetena määruse (EL) .../...⁺ 2. peatükile.
- 12) Artiklis 457 asendatakse punkt c järgmisega:
- „c) „artiklites 242–270a sätestatud omavahendite nõuded seoses väärtpaberistamisega“.
- 13) Artikkel 462 asendatakse järgmisega:
- „Artikkel 462*
Delegeeritud volituste rakendamine
1. Komisjonile antakse volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimuste alusel.
 2. Artikli 244 lõikes 6 ja artikli 245 lõikes 6 ning artiklites 456–460 osutatud volitused võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 28. juunist 2013.
 3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artikli 244 lõikes 6 ja artikli 245 lõikes 6 ning artiklites 456–460 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.
Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. Otsus ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

⁺ ELT: palun sisestada dokumendis 2015/0226(COD) sisalduva määruse number.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonivahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Kohe, kui komisjon on vastu võtnud delegeeritud õigusakti, teatab ta sellest samaaegselt Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas artikli 244 lõikega 6 ja artikli 245 lõikega 6 ning artiklitega 456–460, jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kolme kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“

14) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 519a

Aruandlus ja läbivaatamine

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 1. jaanuaril 2022 aruande III osa II jaotise 5. peatüki kohaldamise kohta väärtpaberistamise turgude arengu kontekstis, sh makrotasandi usaldatavusjärelevalve ja majanduslikust seisukohast. Aruandele lisatakse vajaduse korral seadusandlik ettepanek ja aruandes hinnatakse eelkõige järgmist:

- a) artiklis 254 sätestatud meetodite tähtsusjärjekorra ning artiklites 258–266 sätestatud väärtpaberistamise positsioonide riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamise mõju liidus väärtpaberistamise turgudel tegutsevate krediidasutuste ja investeerimisühingute emiteerimis- ja investeerimistegevusele;
- b) mõju liidu ja liikmesriikide finantsstabiilsusele, pöörates erilist tähelepanu kinnisvaraturul esineda võivale spekulatsioonile ja finantseerimisasutuste suuremale omavahelisele seotusele;
- c) meetmed, mida on vaja selleks, et vähendada väärtpaberistamise negatiivset mõju finantsstabiilsusele ja negatiivse mõju puhul võetavad vastumeetmed, säilitades seejuures väärtpaberistamise positiivse mõju rahastamisele, sealhulgas väärtpaberistamise riskipositsioonile võimaliku maksimaalse piirmäära seadmine; ning
- d) mõju finantseerimisasutuste võimele tagada jätkusuutlik ja stabiilne rahastamiskanal reaalmajandusele, pöörates eritähelepanu VKEdele.

Aruandes võetakse arvesse ka regulatiivseid arenguid rahvusvahelistel foorumitel, eelkõige rahvusvaheliste väärtpaberistamise standardite arengut.“

Artikkel 2

Üleminekusätted avatud väärtpaberistamise positsioonide kohta

Väärtpaberistamiste puhul, mille väärtpaberid on emiteeritud enne 1. jaanuari 2019, jätkavad krediitiasutused ja investeerimisühingud 31. detsembril 2018 määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 5. peatüki ja artikli 337 kehtiva versiooni kohaldamist kuni 31. detsembrini 2019.

Käesoleva määruse kohaldamise eesmärgil loetakse väärtpaberistamiste puhul, mis ei hõlma väärtpaberite emiteerimist, viide sõnastusele „väärtpaberistamiste puhul, mille väärtpaberid on emiteeritud“ viiteks sõnastusele „väärtpaberistamiste puhul, mille algsed väärtpaberistamise positsioonid võeti“.

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamise kuupäev

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja